

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Tomvs Sextvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

ΤΟΜΟΣ 5. TOMVS SEXTVS.

ΕΡΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΕΡΙPHANIVS DIACONVS
ἀνέγνω. legit.

ΟΦΕΛΟΝ εἰς ἔννοιαν ἔλαβον
τὴν φωνὴν, ἣν ὁ κύριος εἶπε τῷ
κορυφαίῳ τῆς δόξης τῶν Πέτρῳ· σὺ εἶ
Πέτρος, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδο-
μήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι
ἄδου οὐ κενήσουσιν αὐτῆς. ἀλλὰ γε-
νόμηναι τῆς ἀρμονίας ἐκ τῆς οἰκοδομῆς
ταύτης ἀλλότριαι, τὰς γελάσαι ἀξία
ληροδοδοί, διολεροίμοι ποιάδε.

V T I N A M in mentem as-
sumpsissent vocem, quam
Dominus dixit principi apo-
stolorum Petro: *Tu es Petrus, Matth. 16.*
& super hanc petram aedificabo
ecclesiam meam, & porta inferi
non preualebunt aduersus eam.
Sed effecti harmoniæ huius alieni
ac aedificationis, risu digna
delirant definientes huiusmodi.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ GREGORIVS EPISCOPVS
ἀνέγνω. legit.

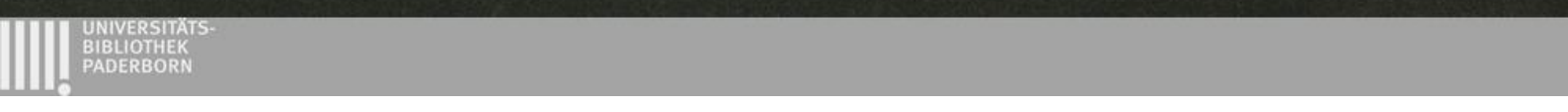
Μηκέτι πολὺν ἀνέστητον ὁ οἶον-
δήποτε ἐπιτηδεύειν τὸ ποιοῦτον ἀσεβῆς
καὶ ἀνόσιον ἐπιτηδεύμα. ὁ δὲ πολὺν
δοτὸ τὸ ἄφροντος κατασκευάσαι εἰκόνα,
ἢ προσκυνοῦσαι, ἢ σῆσαι ἐν ἐκκλη-
σίᾳ, ἢ ἐν ἰδιωτικῷ οἴκῳ, ἢ κρύψαι, εἰ
μὲν ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διακον-
νος εἶεν, κατεμείδω· εἰ δὲ μονάζων ἢ
λαϊκὸς, ἀναθεματίζω, ἐκ τῶν βασι-
λικῶν νόμοις ὑποβύθωνος ἔσω, ὡς ἐν ἀ-
πὸ τῆς τῆς θεοῦ παραγγεμάτων, καὶ
ἐλθρὸς τῆς πατερικῶν δογμάτων.

Non audere hominem quem-
quam ultra studere tam scelestum
& impium studium. Qui vero au-
sus fuerit amodo construere imagi-
nem, vel adorare, aut statuere in
ecclesia vel in priuata domo, seu
occultare: siquidem episcopus, aut
presbyter, aut diaconus fuerit, de-
ponatur: si vero monachus aut
laicus, anathematizetur, & im-
perialium legum obnoxius sit,
tamquam contrarius preceptorum
Dei, & inimicus dogmatum pa-
ternorum.

ΕΡΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΕΡΙPHANIVS DIACONVS
ἀνέγνω. legit.

Τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης κατηγορή-
σαντες, καὶ εἰς τοῦτο μὴ ὄρεαδέντες,
μητε κέρθῃ τῆς ἀσεβείας λαβόντες,
ἐπ' ἀνόμως καὶ ἀδίκως ὀρέγισαι μὴ
ποιεῖν εἰκόνα. καὶ πῶς αὐτῆς ἀσεβῶς
νοουώτων ἢ βιωώτων τύποις πειθεῖν;
ποσοῦτον γὰρ ἐβελαιώθη ἢ τῆς σεπῶν
εἰκόνων ἐμφάνεια ἐν ταῖς ἐκκλησίαις,
ὅτι ἀφ' οὗ κατηγορήθη τὸ διαγγέ-

Ecclesiam vniuersam accu-
santes, & in hoc minime con-
tenti, neque saturitatem impie-
tatis accipientes, adhuc sine le-
ge & sine iure definiunt non fa-
ciendam imaginem. Sed quis ro-
go eorum qui pie viuunt & sen-
tiunt, istis obediat? Adeo nam-
que cōfirmata est venerabilium
in ecclesiis imaginum exhibitio,
vt ex quo denuntiatum est eu-

ANNO
 CHRISTI
 727.

angelium vsque nunc, in illis manifestatæ consistant: & omne quod antiquitate excellit, reuerendum est. Quid enim aliud iubet diuinus Apostolus * Corinthiis scribens: Tenete traditiones quas accepistis? Et rursus Timotheo Titoque profanas vocum nouitates præcipiens deuitare. Omnes ergo Christiani tamquam in sancta catholica ecclesia geniti, traditiones quas accepimus, tenemus, & in illis stabilimur, & nouitates vocum deuitamus, sequentes diuinum Apostolum. Et quotquot per singula tempora nobilibus patribus nostris visa sunt supra fundamentum apostolorum & prophetarum superædificanda, recipimus: ea vero quæ aliter se habent, vt inimica & impugnantia execramur; omnia videlicet quæ a pessimis & impiis hæresibus vane deprompta sunt: cum quibus & nouiter fabrefactam Christianos accusantium garrulitatem, vtpote Deo odibilem execramur abominantes. Porro extensam habentes impietatem, non solum linguam acutam habuerunt * ad quamdam fraudem, sed & manum imperantem calumniari & percutere docuerunt, dicentes: Imperialium legum obnoxius habeatur qui non illis paruerit. Ex hac igitur voce multa & diuersa per orbem diffundebantur: crudelitas indeficienter, hoc studium erat imperantibus & * principibus eius atque alienis episcopis. Et quæ lingua potest hæc tragicis fletibus enarrare? Vnde autem, vel qualiter incipiam singularum rerum hinc gestarum referre turbationes, timores, persecutiones, custodias monacho-

λιον μέγχι τῶ νῦν, ἐν αὐταῖς αἰαδέ-
 δημέναι εἰσὶ· καὶ πᾶν τὸ θεραγοῦν
 διαφέρων, αἰδέσιμον. ἢ ἴψ' ἄλλο κε-
 λῶει ὁ θεῖος διπτόλος Κορινθίους γρα-
 φων· κρατεῖτε τὰς παραδόσεις αἷς ᾤρε-
 λαβετε; καὶ αὐτῶς Τιμοθεῶ & Τίτω·
 τὰς βεβήλους καινοφωρίας διπορεῖφε-
 δε. πᾶντες οὖν **Θ** Χριστιανοὶ, ὡς ὁμνη-
 δέντες ἐν τῇ ἀγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ,
 τὰς παραδόσεις αἷς ᾤρε λαβοῦμεν, κρα-
 ποῦμεν, & ἐν αὐταῖς βεβαγοῦμεθα, καὶ
 τὰς νέας καινοφωρίας παραποῦμεθα,
 ἑξακολουθοῦντες τῷ θεῷ διπτόλῳ.
 & ὅσα κ'ῖ καιροῖς τοῖς αἰδέσιμοις ἡμῶν
 πατρῶσιν ἐδόξεν ὅτι τῷ θεμελίῳ τῶν
 διπτόλων & ποροφῆτῶν ἐποικοδομη-
 σαι, θεροῦμεθα· τὰ δὲ ἐναντῶς ἔχοντα
 ὡς ἐχθρὰ & πολέμια διαποῦμεν· λέ-
 γομεν δὴ πᾶντα τὰ παρὰ τῶν αἰδέσιων
 & δυνατῶν αἰρέσεων φλυαροῦντα·
 μὴ ὡν κ'ῖ πῶν νεότευκτον τῶν χει-
 σιδμοκατηροσον ὡς θεοσυγῆ ἀδυρολε-
 ξίαν ποροσοχθίζοντες, μυσταθῶμεθα.
 ἐντεταμῶν δὲ ἔχοντες πῶν αἰδέσιμῳ,
 οὐ μόνον πῶν γλωσσῶν τεθροῦμεν
 ἔχον ποροσ τὸ ἀμδροποεπῆν, ἀλλὰ & πῶν
 χεῖρα τῶν κραποῦτων συκοφωπῆν &
 πλήθειν ἐδιδάξασθαι, εἰπόντες· τοῖς βασι-
 λικοῖς νόμοις ὑποθῶντος ἔσω ὁ μὴ αὐ-
 τοῖς ποροσανεχόμενος. ἐν ταῦτις οὖν
 τῆς φωνῆς πολλὰ τε καὶ παντοδαπὰ
 πῶν οἰκουμῶν διήλθεν, ὡμότης ἐπ-
 τονος ἑξηποεῖτο τοῖς κραποσοῖς κ'ῖ τοῖς ἀρ-
 χοῖσιν, αὐτοῖς τοῖς ἀλλοποτελοῖς ὅποσοῖ-
 ποῖς. καὶ ποῖα γλωσσα διῶντα τῶν
 ἐντραγοῦσθαι; ποῦν δὲ, ἢ πῶς ἀρξο-
 μαί, ὅθεν ἐμασον τῶν πορογαῶτων, δι-
 γήσασθαι; ἑδὲ κλόνοις, ἑδὲ φόβοις, ἑδὲ
 διωγοῖς, τὰς κ'ῖ πόλιν φρουρησῶν τῶ

* Thessalonicensibus
 1. Thess. 2.
 1. Tim. 6.
 2. Tim. 2.
 Tit. 3.

* ad peccandum loquendo

* Gr. princip. & ipsi aduersariis episcopis

ANNO
 CHRISTI
 787.

μοναχῶν, καὶ μαστιγώσε, τὸ δεσμώ-
 τας αὐτῶν εἶναι ἐν πολλοῖς ἔπειν,
 ἀλύσε τῶν ποδῶν ἀεκαμυδῶν, τῶν
 ἱερῶν σιδεῶν ὁ ἀφαισιμόν, τῶν
 βιβλῶν ὁ ἐμπρησιμόν, τῶν ἀγίων
 ναῶν τὰς κοινώσε, τῶν διαγῶν μο-
 ναστικῶν τὰς βιβλῶν μεταποιήσε
 εἰς κοσμικὰ καταγῶν. ὡσεὶ εἶναι ἐν-
 διαμυδῶν ἐν αὐτοῖς βλαβεῖς ἀν-
 δρας μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ἰσοαρ-
 χόντων αὐτῶν τὰς βαρβαρικὰς γῶ-
 ρας καταλαβῆναι, δόποσικῶς κρείστο-
 να ζῶν ἡγασαμυδῶν τὴν εἰς τὰ ἔθνη
 διαγῶν τῆς μετὰ τῶν ὁμοφύλων
 βιβλῶν σιμωναστροφῆς, τῶν θεῶν
 δόποσικῶν περὶ τῶν τοιούτοις
 μηδὲ συνειδήσειν. καὶ τὸ εἰρησῶν παν-
 τῶν, ὅτι καὶ ἕως τῆς νῦν αὐτῆ ἡ ἀσε-
 βεία τῆς βιβλῶν τῶν διαγῶν μο-
 ναστικῶν παρὰ πᾶσι ἀδέσμως διαμέ-
 νει. Ἐὰν τῶν ἱερῶν ἕμων καὶ τῆς Φω-
 νῆς τῆς ἀγαλλιάσεως τῆς ἐν σιμωνασ-
 τῶν δικαίων, πορνικὰ ἔσατινικὰ με-
 λαθήματα. Ἐὰν τῶν ἁλλεπαλλήλων
 γονυκλισιῶν, ὀργιστικῶν λυγίσματα. σὺ
 τούτοις καὶ εἶναι κινδύνους, ὁ πᾶραρον,
 ὁ σάλον ἔαικισμοῖς, τὰς πονας, τὰς
 πηροσῆς τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς ἐκτομας
 τῶν ῥινῶν, τῶν γλωσσῶν τὰς δόποσικῶν,
 τὰς ἀπῆμοις Φυγῆς, ἡγῶν ἑξορίας τῶν
 βιβλῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἀνὰ πᾶσαν τὴν
 οἰκουμῆνιν διεσπάρησαν. εἶναι τῶν ἀ-
 γίων παροσῶπων ἐμπρησιμοῖς, τῆς γε-
 νειάδος τὰς ἐκκαύσε, τῶν παρθέτων
 μὲν τὴν παρὲς Χριστὸν σὺντάξιν, τὴν
 ἀνομιῶν ἔβιαδιν συζῆσιν. καὶ τὸ εἰ-
 νότατον πάντων, τὰς μαυφονίας. ταῦ-
 τα καρποὶ τῶν ἐρεχθισμῶν καὶ τῆς
 ἀληθείας. ταῦτα μανία σαφῆς, καὶ

rum per ciuitates, atque fla-
 gella, vincula eorum per mul-
 tos annos, catenas circumdato-
 rum pedum, sacrorum vaso-
 rum demolitionem, codicum
 vstionem, sanctorum templo-
 rum profanationes, venerabi-
 lium monasteriorum pollutas
 translationes in sæcularia rece-
 ptacula: ita vt inhabitantes in
 eis reuerendi viri post rapinam
 bonorum suorum ad barbaricas
 regiones pergerent, & more
 apostolico meliorem ducerent
 vitam, eligentes potius inter
 gentes degere, quam cum con-
 tribulibus conuersationem ob-
 scœnam ducere; diuino obe-
 dientes Apostolo præcipienti, cū
 huiusmodi nec cibum sumere. 1. Cor. 5.
 Et quod est horum omnium a-
 trocissimum, quia etiam vsq; in
 præsens hæc impietas profana-
 tionis venerabilium monasterio-
 rum apud quosdam præuarica-
 torie permanet: & pro sacris
 hymnis & voce exultationis,
 quæ in tabernaculis iustorum
 fiunt, cantica meretricia & sata-
 nica modulationes: & pro cre-
 berrimis genuflexionibus, salta-
 toriæ * disputationum. Cum his
 autem pericula, tumultum, com-
 motionem, verbera, pœnas, or-
 bationes oculorum, excisiones
 narium, mutilationes lingua-
 rum, ignominiosas fugas, id est
 exilia reuerendorum virorum,
 quia per vniuersum orbem di-
 spersi sunt; sanctorum facierum
 adustionem, barbarum incen-
 dia, virginum post foedus Chri-
 sto promissum, iniquum & vio-
 lentum coniugium: & quod his
 omnibus est truculentius, ho-
 micidia. Hi sunt fructus contra
 veritatem peruicaciter contendentium: hæc est vesania manifesta, &

* inflexio-
 nes.

non iudicium verum. quæ vidit Deus, & his omnibus continuis malis liberauit ecclesiam suam. Et gloria ipsi. Amen. De nequam autem consilio suo contempti, a veritate arguuntur, dum taliter aiunt.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

*Definimus autem & hoc, non audere hominem quemlibet, qui ecclesia Dei aut venerabili domui præest, sub obtentu diminutionis talis imaginum erroris, mittere manus suas in sancta vasa que sunt Deo deputata, causa transferendi ea * in simulacra.*

* Gr. in alios usus, quod simulacris deputata sunt.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Hæc ora non timentium Dominum cruciarunt. Quis enim eorum qui habent diuino timore confixam mentem, ea quæ Deo sunt deputata, præsumeret idolorum vocabulo nuncupare, licet nimium sit indoctus ac indisciplinatus? nisi forte oblitus fuerit magni & salutaris mysterii, quod Deus Verbum carne adueniens in nobis operatus est, eruens nos ab idolorum errore. Nam simulacra vocare Dei cultoribus moris est gentilium idola. Vere hæc eorum sunt, qui ex terra garrulitates prouocant, & de ventre eorum pronuntiationes eliciunt; qui saturitatibus stercoralibus conceptis, putridas euaporationes mentis emittens, vesanos & phrenesi captos effecit. Vnde & inferunt.

οὐ κρίσις ἀληθῆς. ἐπεὶ δὲν ὁ θεὸς, καὶ ἐν πύθων πάντων τῶν συνελθόντων δυνάων ἀπὸ πλάξε πλεὺ ἐκκλησίαν αὐτῶν. Ἐ δόξα αὐτοῦ. ἀμὲν. Ἰσὸν δὲ τῆς ἰδίας ἀθέτου βουλήσ παρεωραμένοι, ἐκ τῆς ἀληθείας ἐλέγχονται, λέγοντες οὕτως.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Οὐδέμιον δὲ καὶ τοῦτο, μὴ πλεμῶν αὐθροπον οἰονοῦν, ἐκκλησίας θεοῦ ἢ διαγωγῆς οἴκου παρορῶντα, παροφασὶ ἐκμειώσεως τῆς ποιότητος τῶν ἐκόνων πλήρης ἵππελαεῖν τὰς αὐτῶν χεῖρας εἰς ἀφιερῶντα τῶν θεῶν ἀγία σέβη χεῖρον μεταποίησεως, τῶ ἐναὶ αὐτῶ ἐνζῶδα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Ταῦτα εἶματα μὴ φοβουμένων ὡς κέρον Ἰερὺ ἔξωπο. τίς γὰρ αὐτῶν ἐχόντων τῶ θεῶ φόβῳ καθηλωμένων ὡς νοῦ, τὰ τῶ θεῶ ἀνατεθῆμεν πλεμῶσθε τῆ τῶ εἰδώλων παρορηεῖα ἀποκαλέσαι; οὐδὲ τῶν λίαν ἀμασῶν ἔ ἀπαυδύτων· εἰ μὴ που ἀμνησῶσθε τὸ μέγα καὶ σωτηριαδὲς μυστήριον, ὃ ὁ θεὸς λόγος σαρκὶ ἵππεδησας ἐν ἡμῶν εἰργάσατο, ῥυσάμεν ἡμᾶς ἐκ τῆς τῶ εἰδώλων πλεμῶσ. τὸ τῶ ζῶδα καλεῖν συνήδες πῶς ὡσεῖται τὰ τῶ ἐθνῶν εἶδωλα. ὄντως ταῦτα τῶ ἐκ τῆς γῆς φωνουῶντων τὰ βασιλείαματε, ἔ τῆς πύθων κοιλίας τὰ δόπο φεῖματῶ· ἥπερ χορτάσματῶ κοποροδη λαβοῦσαι, δυσῶδης ἀναθυμιάσῶ τῶ νοῦ ἐμπέπουσαι, παραπλήγῶς ἔ φρεντωντας τῶ γελαῶσαι αἰεῖσι πεποῖμεν. διὸ ἵππεφύροισιν.

ΓΡΗ-

ANNO CHRISTI 787.

ANNO
CHRISTI
787.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ GREGORIVS EPISCOPVS
ἀνέγνω. legit.

Μητε μίω εἰς ἐνδυτὰς ἢ ἕτερα βῆ-
λα, ἢ εἰς ἕτερον πᾶσι θεοφιλοῦμενον εἰς ἱε-
ραὺν ἰσοουργίαν, διὰ τὸ μὴ ἀχρείωσιν
εἰς αὐτὰ γίνεσθαι.

*Sed nec in vestes, aut alia ve-
la, vel aliud quid consecratum
in sacrum ministerium, ne inuti-
litas in illa efficiatur.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ EPIPHANIVS DIACONVS
ἀνέγνω. legit.

Διαβάλλοντες ἔοριζοντες κακῶς
δέχεσθαι εἰκονικὰς ἀναζωγραφήσας
πῶς ἀγίου τῆς θεοῦ ἐκκλησίᾳ, αἰρετά
καὶ εἰδωλὰ καὶ ἐνζώδα ταύτας δόποιο-
λουῦντες, νῦν ὡσαύτῃ Ἰπλάδοιμοι
τῆς ἐαυτῶν ἐναργεῖς δόποφάσεως, ταῦτα
μῦθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς τῶν θεῶν κα-
θεσθεμῖνα κρίνουσιν. εἰ δὲ τῶν θεῶν κα-
θεσθενται, πῶς αἰρετὰ ἔσονται διαβολικῆς
μεθοδεῖας βήρηματα; ἄλλα παροδῆλον
ὅτι Καϊαφαίμῃ ἢ δόποφασίς. ἐκείνος
γὰρ τῆ μὲν κακία τῷ Χριστῷ ἀπέκτεινε,
ἀγνοία δὲ ληθῆσαν, σωτήρα ποδοῦν τῆ
γῆς τῆς ἀνθρώπων ὡμολογῆσαι· οὕτως
καὶ αὐτοὶ ἀφορισθέντες αὐτῶν, τῆ κακία
μὲν πλάσω, ἔσονται αἰρετὰ, ἔσονται δια-
βολικῆς μεθοδεῖας βήρηματα πῶς τῆς ἀ-
γίων εἰκόνων θέσθαι ἐν διαβάλλουσιν. ἀ-
κοντες ὅτι ἔσονται ἀλλοθῆσας ἐλεγχόμενοι,
ἱερεῖ ταῦτα καὶ ἀναθήματα τῶν θεῶν
ἀναγκάζονται ὁμολογεῖν, ἔσονται πᾶσι
ταῖς τῆς ἰδίων ἐρεθελίων παρρησίας
σιν. ὅθεν φενακίζοντες ἐσονται αὐτοῖς ἐπο-
μῆροι παροσφείζονται.

Detrahentes & deliberantes,
quod male recipiat imaginales
picturas ecclesia sanctorum, tur-
pia & idola & simulacra has ap-
pellantes; nunc velut oblici suæ
scelstæ sententiæ, hæc manen-
da in ecclesia tamquam Deo
consecrata iudicant. Et si Deo
consecrantur, quomodo turpia
sunt, & diabolicæ artis adinuen-
tiones? Sed certum est quod
Caiphæ sit sententia. Ille enim
malitia quidem Christum oc-
cidit, ignorantia vero vera di-
cens, hunc saluatorem humani
generis confitebatur. Ita & ipsi
similes ei facti, malitia quidem
errorem, & simulacra, & turpia,
& diabolici argumenti adin-
ventionem, imaginum effigiem
dicunt: nolentes autem & a ve-
ritate conuicti, sacra hæc & Deo
dicata confiteri coguntur, & in
laqueos propriarum contentio-
num incidunt. Vnde eos qui se-
quuntur illos deridentes, allo-
quuntur.

1040. 11.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Εἰ δὲ τις λαβὼν ἑστὶν θεοῦ δωά-
μων, θελήσῃ μετὰ ποιοῦσιν ταῦτα ἀπὸ σκεβῆ
ἢ καὶ ἐνδυτὰς, μὴ πολεμῶν αὐτὸν ἀνθ-
ρωπίνης καὶ εἰδήσεως τῆς ἀνωπύτου ἔσονται μακαρωτάτου οἰκουμένης πατερῶν
Concil. Tom. 19.

*Si vero quis a Deo accepta vir-
tute, voluerit transferre eadem
vasa vel pallas, non audere eum
absque consilio & notitia sanctis-
simi & beatissimi vniuersalis pa-
τρῶν Concil. Tom. 19.*
Υ γ γ

triarcha, ac praeceptione piissimorum & amicorum Christi imperatorum nostrorum hoc agere, ne hac occasione diabolus ecclesias Dei humiliet: sed nec quemquam principum, vel eorum qui ipsis subsunt, id est laicalis ordinis, huiusmodi occasione immittere manum in diuina templa, & hac captiuare; quemadmodum a quibusdam qui inordinate ambulabant, ante iam talia facta sunt.

χου, & Ἰπὸς τῆς ἀσεβείας καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ἡμῶν τὸ ποιεῖσαι, ἵνα μὴ τῆ προφάσει ταύτῃ ὁ διάβολος τὰς ἐκκλησίας τῆ θεοῦ ταπεινώσῃ. μήτε δὲ πνα τῶν ἐργόντων ἢ τῶν ὑποαυτοῖς, ἢ τοῦ λαϊκοῦ τάγματός, τῆ αὐτῆ προφάσει Ἰπὸ ἀλλεν τὴν χεῖρα Ἰπὸ τῶν θεοῦ ναοῖς, & τοῖς αἰχμαλωπίσειν, κατὰ τὰς ὑποπνεων ἀπίκτως φερομένων περιέρχον.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
legit.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Quis non derideat, imo lamentetur super hac legislatione? Propter hæc enim vaniloqua verba multi temere præsumpserunt * graues manus immittere in sacrata vasa, ab ipsis videlicet fumentes excusationes. facile namque malicia labitur. Illos enim * prouidentes beatissimos, vt ipsi dicunt, sed vt veritas se habet, alienos episcopos defraudaturos aurum & argentum sacrorum monumentorum, atque factas in musiuis picturas, * sic operati sunt, in communes domos & balnea atque theatra hæc transmutantes: & quondam sancta horum iudicio polluta sunt; & glorientes aiunt.

Τίς οὐ γελάσει Ἰπὸ ταύτῃ τῆ νομοθεσίᾳ, μάλλον ὃ θρηνήσει; διὰ τούτων γὰρ τῶν διακόνων ῥημάτων πολλοὶ κατεπόλισσαν τὰς Βεβαρεῶν χεῖρας Ἰπὸ ἀλλεῖν ἐν τοῖς ἱεροποικοῖς σκώβησι, παρ' αὐτῶν δηλονότι λαβόντες τὰς προφάσεις. διόλιθον γὰρ ἡ κακία. αὐτῶν γὰρ παρεδόντες τῶν μακαρωπάτοις, ὡς αὐτοὶ φασιν, ὡς δὲ ἡ ἀληθία φησιν, ἄλλοτε μεπισκόποις σφετερομένοις (Ⓟ) χρυσὸν καὶ (Ⓟ) ἀργυρὸν τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων, καὶ τὰς ἐκ μουσειοῖς ἀναλωθέντας, & αὐτοὶ οὕτως εἰργάσαντο, εἰς κοινούς οἴκους καὶ λουτρα καὶ θεάτρα ταῦτα μεταποίησαντες. & τὰ ἄγια τῆ τούτων κρίσει ἐβέβηλώθησαν * καὶ ἐγκυρωμένοι φασιν.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

His autem bene habitis, atque gratia diuina firmatis, iustum iudicauimus, hoc catholico ac Deo placente scripto nostro definitiones capitulares exponere: quoniam & nos putamus apostolice dicere, sed & credimus nos spiritum Christi habere; & sicut antecessores nostri qui in ipsum crediderunt, quadam

τούτων δὴ καλῶς ἐργόντων & παρνομένων τῆ τῆ θεοῦ χάριτι, δικαίον ἐκρίναμεν τῶνδε ἡμῶν τῶ καθολικῶ καὶ βαρβάρω συζητήματι ὅροις κεφαλαιώδης ἐκθέσθαι ἐπειδὴ & ἡμεῖς δοκούμεν δόξολογικῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ μὲν & πιστεύομεν πνεῦμα Χριστοῦ ἔχειν. & καθάπερ (Ⓞ) πρὸς ἡμῶν εἰς αὐτὸ πιστεύσαντες τὰ

* Gr. Briarici

* Gr. parum curantes

* Gr. ipsi quoque sic

1. Cor. 7.

ANNO CHRISTI 787.

συνοδικῶς ὑπὸ ἀπὸν ὀριθέντα λεγα-
λήκασι, & ἡμεῖς πνεύμονι εἰς αὐτὸ, διὸ
κὶ λαλοῦμεν· μετὰ πνας πωρηχθι-
σιμῶν πατερικῶν ὀροι ἀκολουθῶν κὶ
συμφώνως τὰ δόξαντα ἡμῖν ὀρίζοντες.

*synodice definiti locuti sunt, &
nos credimus in ipsum, * per quem
loquimur : post quasdam qua
* praecepta sunt, patrias definitio-
nes, consequenter & concorditer pat.
qua nobis videntur, definites.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Πολλά τε & παντοδαπὰ αἰωτέρο
ληροθήσαντες, καὶ ἰδίῳ φαυλότητι
τραυλῶς δόποφλωμένοι, καὶ εἰς πολλὰ
ταύτῳ διελθόντες, εἰς τὸν παρεισφί-
ροισι τοῖς διδασκάλοις τῆς ἐκκλησίας
ἔξισοδος, & ταῖς ἱεραῖς ἀπὸν ἐμφάσει
τὸν ἐναγέῖς ἀπὸν ὀροι συναεθμει-
δαμ ἀλαζονέονται, τὸ λεθδὸς τῆ ἀλη-
θείᾳ συκταμύξαι βεβλήμενοι, οἷα δη-
ληπῆλον ἀνακρινώντες μέλιτι. ἀλλ' οἱ
πῶ θεῖῳ πνῦματι ὀδηροῦμενοι διακρί-
νοισι τὸ κρεῖττον δόπο ἔχειρον· & ὅσα
μὲν δισεβῶς ὡς παρὰ ἀγίων πατέρων
προοριθέντα, δόποδέχονται· ὅσα ἢ διε-
τραμμένως ὡς τῶ ἀπὸν λαληθέντα,
δόποκρούονται. αὐτοὶ γὰρ τὸ ψευδορή-
μονες ὀμολογοῦσι μὲν εἶδέναι θεόν, τῆς
δὲ ἀπαγούσης τείλου πρὸς τὴν βα-
σιλικῶν ὀδὸν ἐκτρέπονται, τὰ τῆς ἡμε-
τέρας εἰλικρινοῦς πίστεως ῥήματα πονη-
ρίας ἰῶ χρώσαντες, ἀπαιδέισαν ὀμο-
ρον ἐχροντες τοῖς πάλαι ἀρεσιάρχαις. &
αὐτοὶ γὰρ τῆ καθολικῆ ἐκκλησίᾳ τὰ
πλεῖστα συμπεφωνήκασιν, ἐν ἐνὶ δὲ
ἢ δύο παρεκβεβηκότες, τὸ ἀνάθεμα
ἐκληροῦσαντο. μὴ ὦν πλὴν μερίδα ἔ-
χρον, καὶ τὰ τοιαῦτα δόποφάινονται.

Multis & variis superius deli-
ratis, prauitatem suam expresse
pronuntiantes, & in multa hanc
dispertientes, semetipfos magi-
stris ecclesiae coaequare nitun-
tur, & cum sacris eorum affa-
tibus scelestas definitiones suas
arroganter annumerant, men-
dacium veritati commiscere vo-
lentes, & quodammodo melle
hautus pestiferos temperantes.
Sed qui spiritu Dei aguntur,
quod melius est a peiore discernunt,
& quaecumque pie tam-
quam a sanctis patribus ante
sunt definita, recipiunt: quae-
cumque vero peruersae ab his di-
cta sunt, offensi retundunt. Ipsi
enim falsiloqui confitentur qui-
dem se nosse Deum, sed a semi-
ta quae ducit ad regiam viam ex-
orbitant, sinceræ fidei nostræ
verba malitiæ veneno inficien-
tes, & suæ inscientiæ affines
habentes hæresiarchas. Nam
& ipsi plura ecclesiae catholi-
cæ consona sapuerunt: verum
in vno vel duobus præuarican-
tes, anathematis pœnam fortiti
sunt. Cum quibus portionem
consecuti sunt hi qui talia fan-
tur.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Εἴ πες οὐχ ὀμολογεῖς κτ' ταῖς δόπο-
σολικαῖς & πατερικαῖς παραδοσε, ὅτι
πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἀγίου πνῦματ
Concil. Tom. 19.

*Si quis non confitetur secun-
dum apostolicas & paternas tradi-
tiones, in Patre & Filio & Spiritu
Yyy ij*

sancto unam deitatem, naturam
 atque substantiam, voluntatem
 & operationem, virtutem & do-
 minationem, regnum & potesta-
 tem in tribus subsistentibus, id est
 personis glorificatis, anathema. Si
 quis non confitetur unum de san-
 cta Trinitate, id est Filium Ver-
 bum Dei & Patris, Dominum vi-
 delicet nostrum Iesum Christum,
 ante saecula quidem genitum se-
 cundum diuinitatem, in nouissi-
 mis autem diebus eundem propter
 salutem nostram descendisse de cae-
 lis, & incarnatum ex Spiritu san-
 cto & Maria semper virgine, &
 ex ea natum super omnem sensus
 humani capacitatem, anathema.
 Si quis non confitetur Deum esse
 secundum veritatem Emmanuel,
 & idcirco Dei genitricem san-
 ctam virginem esse (genuit enim
 carnaliter carnem factum Dei
 Verbum) anathema. Si quis non
 confitetur carnem secundum sub-
 sistentiam unitam esse Verbo quod
 est ex Deo Patre, atque unum esse
 Christum cum carne sua, eundem
 scilicet ipsum Deum simul & ho-
 minem, anathema. Si quis non
 confitetur Domini carnem viui-
 ficam esse, & propriam eiusdem
 Verbi quod est ex Patre, sed ut
 alterius cuiusdam praeter se sibi
 quidem sociati per dignitatem, id
 est ut solam diuinam habitatio-
 nem habentis, & non potius etiam
 viuificantem, ut diximus, quia fa-
 cta est propria Verbi omnia viui-
 ficare valentis, anathema. Si quis
 non confitetur in uno Christo vero
 Deo nostro duas naturas, & duas
 naturales voluntates, & duas na-
 turales operationes communicabi-
 liter, inseparabiliter, inconuertibi-
 liter, indiuise & inconfuse secun-
 dum sanctorum patrum magisterium, anathema. Si quis non confitetur

μηδὲ τὴν αὐτῆς θεότητα, φύσιν τε &
 οὐσίαν, θέλησιν τε & ἐνεργείαν, δυνά-
 μιν τε & κυριότητα, βασιλείαν & δεξ-
 τέρην ἐν τρισὶν ἰσοστάσεων, ἥτοι ἁπο-
 στώποις δόξα ἁρμοίους, ἀνάθεμα. εἰς
 οὐχ ὁμολογεῖ **Ϟ** ἓνα τ' ἀγίας πει-
 δος, ἥτοι **Ϟ** ἕν καὶ λόγον τῆς θεοῦ & πα-
 τρός, **Ϟ** κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν
 ἁπο αἰώνων μὲν ἐκ τῆς πατρὸς καὶ τῆς
 θεότητος, ἐπ' ἐξουσιῶν ἢ τῶν ἡμετέων **Ϟ**
 αὐτὸν διὰ τῶν ἡμετέων σωτηρίαν κα-
 τελεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκω-
 θέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας
 τῆς παρθένου, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα
 ἰσοῦρ πᾶσαν ἀνθρώπων κατὰ ἡμῶν,
 ἀνάθεμα. εἰς οὐχ ὁμολογεῖ θεὸν εἶναι
 καὶ ἀληθινὸν **Ϟ** Ἐμμανουὴλ, ἀλλὰ διὰ τὸ
 θεοτόκον τῶν ἀγίων ἁποθνήσκον· γενη-
 νηκε γὰρ σαρκικῶς σαρκὶ γενησὶτα τ'
 ἐκ θεοῦ λόγον· ἀνάθεμα. εἰς οὐχ ὁμο-
 λογεῖ σαρκὶ καθ' ἰσοστάσιν ἰσώδεις τ'
 ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον, ἓνα τε εἶναι Χριστόν
 μὲν τῆς ἰδίας σαρκός, **Ϟ** αὐτὸν διηγοῦν
 θεὸν τε ὁμοῦ & ἀνθρώπον, ἀνάθεμα. εἰ-
 πς οὐχ ὁμολογεῖ τῶν ἑκ κείνου σαρκὶ
 ζωοποιὸν εἶναι & ἰδίῳ αὐτοῦ τῆς ἐκ θεοῦ
 πατρὸς λόγου, ἀλλ' ὡς ἐστὶν πρὸς αὐτὸν
 αὐτὸν, συνημμένον μὲν αὐτῷ καὶ τῶν
 ἀγίων, ἥτοι ὡς μόνῳ θεῶν ἐνοικησὶν
 ἐχρηστός· & οὐχ ἰσὺν ἁλλοῦ ζωοποιόν,
 ὡς ἐφημῶν, ὅτι γενησὶν ἰδίῳ & λόγου &
 πα πάντα ζωογενεὶν ἰσχύοντος· ἀνάθε-
 μα. εἰς οὐχ ὁμολογεῖ ἐνὸς Χριστοῦ
 τῆς ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν δύο φύσεις, καὶ
 δύο φησικὰ θελήματα, & δύο φησικὰς
 ἐνεργείας κοινωνικῶς τε & ἀδιαφύκτως,
 ἀπρέπῳ, ἀμελέτως, ἀσυγχρῶτως καὶ
 τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίδου,
 ἀνάθεμα. εἰ πς οὐχ ὁμολογεῖ **Ϟ** κύ-

ANNO CHRISTI 787.

ελον ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὴ ἔσθ' ἑπρος-
λήμματος, ἥτοι ἡ ἐν ψυχῶν καὶ σώματι
λογικῆ τε ἔνορα σαρκῶς αὐτοῦ σωε-
δρῶν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, οὕτω τε πα-
λιν ἦξεν μὴ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ δόξης
κρῖνα ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἐκέη μὲν
σάρκα, ἐκ σώματος δὲ, οἷς αὐτὸς
οἶδε λόγους θεοειδέτερου σώματος, ἵνα
ἔοφθῆ ὑπὸ τῆς ἐκκεντισαίντων, καὶ
μείνῃ θεὸς ἐξω παχύτητος ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Μέγχε τούτων ἀγνωμονοδοσι, σὺ ἀ-
δοντες τὰς τῶ ἀγίων πατέρων ἐκδόσεις·
μᾶλλον δὲ τὰ αὐτῶν σφετερισμῶν
δόγματα, δόξαν ἑαυτοῖς φερίθενται.
ἐν τῷ τοῖς ἐξῆς τὰ κηρὰ τῶ ἰοβόλου αὐτῶν
γλώττης ἔχον δόγμα τῶ ἰοβόλου αὐτῶν
ναπιφύρου μεμεστωμένα δόγματα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἶπε θεῖον ἔσθ' ἡ τοῦ λόγου χαρα-
κτῆρα καὶ τῶ σαρκῶν δι' ὑλικῶν χρω-
μάτων ἐπιτηδεύει κατανόησι, ἔμῃ δὲ
ὅλης καρδίας προσκωμῆ αὐτῶν ὀμμασι
νοεροῖς, ὑπερπύλα μωροῦ τῶ ἡ-
λίου ἐκ δεξιῶν τῶ θεοῦ ἐν ὑψέσις ἐπὶ
θενοῦ δόξης καθήμενον, ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Γραφάδοξοί πνευ δληγορεσαι ἀπο-
δεικνυται ἐπὶ ταύτῃ αὐτῶν τῶ * Φαν-
τασιώδῃ ἀποφασί, χαρακτῆρα τῶ τῶ
θεοῦ ἔπασης τῶ ἰόν ἔδοξόλου κηρύ-
ξαντος δια τῶ ἀπαράλλακτον τῆς οὐ-
σίας, αὐτοὶ ἐναλλάξ ποιησάμενοι, εἰς τῶ
πρωσληφθεῖσαν σάρκα τῶ τῶ θεοῦ
λόγου σκολιῶς ἐνοήσαντες, ἔξ ἀφρέ-

* φαντασιώδῃ

*Dominum nostrum Iesum Chri-
stum cum assumptione, id est ani-
mata carne sua anima rationali
atque intellectuali, Deo & Patri
considerare; sicque demum ventu-
rum cum paterna claritate sua
iudicare viuos & mortuos, non
quidem iam carnem, sed nec in-
corporeum, quibus ipse nouit ratio-
nibus * Deo specificato corpore,
quo & appareat his qui eum pu-
pugerunt, & maneat Deus absque
craftitudine; anathema.*

* Gr. Dei-
formi cor-
pore.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
& cubuclesius legit.

Vsq̄ue ad hæc bene sentiunt,
cum sanctorum patrum editio-
nibus concinentes: imo vero
dogmata eorum vsurpantes, si-
bi gloriam conferunt. Porro in
ceteris amara virulentæ linguæ
sux & viperea veneno mortife-
ro plena dogmata euomunt.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
legit.

*Si quis diuinum Dei Verbi cha-
racterem secundū incarnationem
per materiales colores considerare
studuerit, & non ex toto eum corde
adorauerit oculis intelligibilibus,
super claritatem solis a dextris
Dei in excelsis super thronum
gloria sedentem, anathema.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit.

Inopinati quidam allegoristæ
super hac phantastica sua sen-
tentia demonstrantur. Chara-
cterem enim Dei & Patris Fi-
lium Apostolo prædicante, pro-
pter indissimilitudinem & in-
commutabilitatem substantiæ,
ipsi alterum facientes, caracte-
rem in assumpta a Deo Verbo
carne prauè intelligunt, & ex

Hebr. 1.

Yyy ij

ANNO CHRISTI 757.

senfibus insensatis eructant, inane quamdam sententiam perhibentes: Si quis diuinum Verbi Dei characterem secundum incarnationem per materiales colores considerare studuerit. Quia alterius quidem substantiæ est caro quam assumpsit, & Dei Verbi natura, cuncti nouimus, tam ex veritate, quam ex principibus ecclesiæ sanctis, videlicet apostolis, & egregiis patribus nostris edocti. Etenim arcanorum inspector Paulus diuinus apostolus, secundum quod dicitur, homouision volēs prædicare ad Deum & Patrem Filii & Dei Verbi, nihil aliud proprium & conueniens adinuenit, quam vt exclamaret characterem substantiæ Patris Filium. Isti autem veritatem in mendacium conuertere tentantes, introducunt vituperationes atque quassatas voces has, venerabili-
* Gr. di-
ctum est,

* Gr. affixi.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Si quis incircumscriptam Dei Verbi essentiam atque substantiam, pro eo quod incarnatum sit, studuerit per materiales colores in imaginibus humana forma circumscribere, & non potius Deum predicat, illud nihilo minus etiam post incarnationem incircumscriptum esse, anathema.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Tamquam circa opportunas ecclesiasticas traditiones insanabiliter infirmati, & pestilenti languore sensum corruptum habentes,

νων φρενῶν ἐρβύρονται, καὶ νῦν πρὸς
ἀπόφασιν λέγοντες· εἶπες ὁ θεὸς τῆς
θεοῦ λόγου χερακτῆρα καὶ τὴν σαρκῶ-
κωσιν δι' ὑλικῶν χρωμάτων ἐπιτηδεύει
κατανοῶσαι. ὅτι μὴ ἐτρουόσαι τῆς ἑ-
θεοῦ λόγου φύσεως ἢ σαρκῆ, ἡὲ πρὸς
σέλαβε, πάντες ἴσμεν, ἐν τῇ ἀληθείᾳ
καὶ τῇ καθαρότητι τῆς ἐκκλησίας ἀ-
ρίων ἀποστόλων καὶ θεασάτων πατέρων
ἡμῶν παρδεδυθέντες. Καὶ ὁ τῆς ἀποστό-
λων διακῆς Γαῦλος ὁ θεὸς ἀποστόλος,
καθὰ εἴρηται, τὸ ὁμοούσιον θεῶν κηρυ-
ξαι πρὸς ὁ θεὸν καὶ πατέρα τῆς ἑοῦ καὶ
θεοῦ λόγου, οὐδὲν ἕτερον ὠκειαυμῶν καὶ
σωαδὸν ἐφείδεν, ἢ τὸ ἐκβοῶσαι χερα-
κτῆρα τῆς ὑποστάσεως ἑπὶ τῆς ἑοῦ.
οὔτοι δὲ τὴν ἀλήθειαν εἰς ψεῦδος μετα-
τρέπειν πειροῦμενοι, ἀπεισάγοισι δια-
φόροις καὶ σαφραῖς φωναῖς, παραση-
γνύμενοι τῷ τῆς σεπτιῶν εἰκόνων μίσθῳ.
ἐνθεν καὶ παρεμπήλοισιν εἰς ἐνοίας
σωιστώσας τὸ βλάσφημοι, καὶ ἀραδι-
θέντες εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ἐπὶ φασιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Εἶπες τὴν ἀπελξεραφῶν τῆς θεοῦ
λόγου οὐσίαν καὶ ὑπόστασιν διὰ τὸ σε-
σαρκῶδες ἐπιτηδεύει δι' ὑλικῶν χρω-
μάτων ἐν εἰκόσιν ἀνθεσπιμορφῶς
ἀπελξεραφῶν, καὶ οὐχὶ μᾶλλον θεολο-
γεῖ αὐτὸν οὐδὲν ἕτερον καὶ μὴ τὴν σαρκῶ-
κωσιν ἀπελξεραφῶν ὄντα, ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Ὡς περὶ τὰ καίελα τῆς ἐκκλησια-
στικῶν ἀραδόσεων ἀνιάτως νοσήσατες,
καὶ τὴν λογμῶδη νόσον ἀνιμωσάμε-
νοι, ὁ νοῦν διαφθερέντες, πάντα

ANNO CHRISTI 787.

φραζοισι· και της αιχρας της απαντης... φραζοισι· και της αιχρας της απαντης... φραζοισι· και της αιχρας της απαντης...

hac asserunt, & contagium de- ceptionis recto sermone applic- cant; & decipiuntur mente, in- circumscriptam naturam diuini Verbi, & circumscriptam & ab ipso assumptam carnem con- fundentes. hoc enim expresse in- dicat quod ab ipsis est dictum: Nihilominus etiam post incar- nationem incircumscriptum esse. Vbi aliquando hanc leuem asserionem adinuerunt sa- pientes circa inania? Nam plenus blasphemiae sensus est, incircumscriptum post incarnatio- nem asserere super omnia Do- minum Iesum Christum verum Deum nostrum, & maxime ipso discipulis perhibente: Lazarus Iohan. 11. amicus noster dormit; & gaudeo propter vos, quia non eram ibi. Ergo, non eram ibi, circumscri- ptionis est proprium? etiam, & oppido etiam. Sed ut ea quae ante passionem de hoc euangelice dicta sunt, omittamus, quae post resurrectionem acta sunt dicam. Mulieribus apparens incircum- scriptus nullatenus erat: se- metipsum manifestare duobus discipulis, circumscriptionis est proprium. Ianuis clausis intrare, & a Thoma palpari, quid aliud quam circumscriptio est? & discipulis in Galilaeam eun- tibus, illic ab eis videri & ado- rari, hoc ipsum est. Videntibusque discipulis ascendere in caelum, & angelo super istos astante atque dicente: Viri quid statis intuentes in caelum? hic Iesus qui assumptus est a vobis in caelum sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in caelum. Putas non sunt haec circumscri- ptionis? etiam valde. Sic enim & omnes deiferi patres nostri

Iohan. 11.

Iohan. 20.

Luc. 24.

Iohan. 20.

Mat. 1.

docent; & manifestū est his qui bene sapiunt, quod secundum id quidem quod Deus & Verbum Dei & Patris, est inuisibilis, incircumscrip- tus, incomprehensibilis, & in omni loco sit dominationis suæ: secundum id autem quod humanam naturam suscepit, & visibilis & circumscrip- tus, iuxta quod ipse discipulis ait, non illic se fuisse: & comprehensibilis est, vt Thomas nos certos reddidit. In multis ergo maliciis per vnā blasphemiam suam concinunt deceptorie Christianos accusantiū vefaniæ præceptores. rursus enim calumniantes pronuntiat. GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Ioan. 11. & 20.

Si quis Dei Verbi natura & carnis inseparabilem per substantiam factam vnitionem, id est patrationem quæ ex utroque inconfusa & inseparabilis est facta, in imagine pingere tentat, nominans eam Christum; Christi autem nomen Deum & hominem significat; ac per hoc confusionem duarum naturarum portentuose fingens, anathema.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
ἀνέγνω.

Nouit excrementum erroris recto verbo adherere. Etenim isti inseparabili & inconfusæ vnitioni quæ in Christo est per substantiam, imaginum facturam aduersam, & confusionem duarum naturarum afferentem, mendaciter & nequiter autumant: sed veritas Dei non est alligata. Nam Christus nomen est duarum naturarum, visibilis scilicet & inuisibilis, index ipse vero Christus visus homi-

ἐκ διδασκαλοῦ. Ἐπεὶ δὲ τὸν θεὸν ὅτι τοῖς ἐν φρονόσει, ὅτι καὶ μὴ θεὸς καὶ λόγος τῆς θεοῦ καὶ πατρὸς, ὅτι ἀόρατος, ἀσπείρατος, ἀκατάλητος, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ὅτι τῆς δευτερείας αὐτῶν καὶ δὲ ἀνθρώπου φύσιν ἀεὶ λαβὴν, καὶ ὁρατὸς καὶ ἀσπείρατος, καὶ αὐτὸς αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς διηγήσατο, μὴ εἶναι καὶ κατὰλητος, ὡς ὁ Θωμᾶς ἡμᾶς ἐπιστάτω. εἰς πολλὰς οὐ κακίας διὰ τῆς μαῖας αὐτῶν βλασφημίας συμμιθιοῦσιν. Ἡ τῆς ἀπατηλῆς τῆς χειρὸς κατηγόρου φρενοβλαβείας εἰσηγηταί, αὐτῶν γὰρ συκοφαντοῦντες φέρουσι.

ANNO CHRISTI 753.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἶπε τῆς τῆς θεοῦ λόγου φύσεως καὶ τῆς σαρκὸς πλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἕνωσιν ἐνωσιν, ἥτοι τὸ εἶναι αὐτῶν ἐν, ἀσπείρατον τε ἔμμετρον ἄποτέλεσμα γέννητος, ἐν εἰκόνι περιεχόμενον, ὀνομαζόμενον αὐτῶν Χριστόν. ὅτι δὲ Χριστὸς ὄνομα θεοῦ καὶ ἀνθρώπου δηλοῦν ὡς ἐκ τούτου σύγχυσιν τῆς δύο φύσεων περὶ τευ ὀνόματος, διάστημα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Οἶδε τὸ αἶμα τῆς ἀπάτης περὶ εἰσελάτου τῶν ὁρθῶν λόγων. καὶ γὰρ οὐκ ἔστι τῆς εἰκόνι Χριστοῦ ἀδιαίρετον καὶ σύγχυστον καὶ ἕνωσιν πλὴν τῆς εἰκόνων ποίησιν ἐναυπομημίω, ὡς σύγχυσιν τῶν δύο φύσεων εἰσαγγουσαν, ψευδῶς καὶ κακῶς ἐκλαμβάνουσιν. ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τῆς θεοῦ οὐ δέδεται. τὸ γὰρ, Χριστὸς, ὄνομα δύο φύσεων ὅτι γνωριστικόν, τῆς μὲν ὁρατῆς, τῆς δὲ ἀόρατου. αὐτῶν γὰρ ὁ Χριστὸς ὁρατὸς τοῖς ἀνθρώποις

παις

ANNO CHRISTI 787.

ποις διὰ τῆς καταπέταστος, πούτεσι τῆ
σαρκὸς αὐτῆς, καὶ ἡ διὰ φύσις ἐνεκρύ-
θητο, διὰ τῆς σημείων ταύτων ἐφανε-
ρου. ἡ γουὶ ἀγία τῆς θεοῦ ἐκκλησία ὡς
ἐδέξατο πατρὶ τῆς ἀγίων ἀποστόλων
καὶ πατέρων, αὐτὸ τὸ εἶδος τὸ ὁρατὸν τοῖς
ἀνθρώποις ἀναζωγραφεῖ, ἔοικε δια-
ρεῖ τῆς Χειρὸν καὶ τῶν αὐτῶν ληροφθῆ
κατηρορεῖται. ἡ γὰρ εἰκὼν καὶ ὄνομα μὴ
νον, καὶ οὐ καὶ τὸ ὄρον κοινανεῖ τῶν παθε-
τοτύπων, ὡς πολλὰκις εἰρηκαμύρ. Ἰησοῦ
καὶ ψυχῆς ἐστῆρηται, ἡ ἀδύατον πα-
ρεφῆν, ὅτι ἀόρατος. καὶ εἰ τῶν ψυ-
χῆν, καὶ τῆς κησὴν οὐσαν, ἀναζωγρα-
φεῖν ἀδύατον, πόσω γε μᾶλλον τῶν
ἀκατάληπτον ἔδωξε χάριτας τῆς μονο-
χουοῦς ἢ ἐκείνου ἐκνοήσεως ἀειδητῶς
εἰκονίζεσθαι, καὶ εἰ λίαν ἐξω φρενῶν
ἰσαρῶν; ἐπέστρεψεν οὖν ὁ πόνος αὐ-
τῆς ἵππ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. τὸ γὰρ
ἀνάθεμα, ὁ αὐτοὶ ἐληροφθῆσαν, ἐν αὐ-
τοῖς μὴ εἰς τὸ αἰῶνα. αὐτὸς δὲ φασιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἴπες διαρεῖ τῶν ἐνωθεῖσαν σαρκὰ
τῆς θεοῦ λόγου ἰσποστάς, ἐν ἰππνοία
ψυχῆ αὐτῶν ἔχων, καὶ ὡς ἐκ τούτου
ρεφῆν αὐτῶν ἐν εἰκόνι ἰππηδεύων,
ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ τῆς θεολο-
γίας ἐπώνυμος οὕτω φησὶν. Ἰούκα αἰ
φύσις διέσανται τῆς ἰππνοίας, σω-
διαρεῖται καὶ τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ καὶ
πλείστοι τῆς πατέρων ταύτη τῆ ἐκνοία
ἐχρησάτο. ἔδωκε τῆς ἀληθείας οὕτως δο-
καί. αὐτοὶ δὲ ἐκσαντες ἔκ αὐτῆς καὶ τῆς
πατερικῶν παρὰ δόσεων, λέγουσιν εἴπες
Concil. Tom. 19.

nibus per velum, id est carnem
suam, licet diuina natura oc-
cultaretur, per signa hanc ma-
nifestabat. Idcirco sancta Dei
ecclesia, vt accepit a sanctis a-
postolis & patribus, ipsam spe-
ciem quæ visa est hominibus,
describit, & non diuidit Chri-
stum secundum eorum deliram
accusationem. Imago enim se-
cundum nomen tantum, & non
secundum definitionem com-
municat primitiuo, vt sæpe iam
diximus; quia & anima caret,
quam impossibile est * circum-
scribi, quia inuisibilis est. Et si
animam, præsertim cum sit crea-
ta, impossibile est depingere:
quanto magis incomprehen-
sibilem & inuestigabilem vnige-
niti Filii diuinitatem imaginari
quis sensibilibiter excogitaret, li-
cet nimis extra sensus existat?
Conuersus est ergo dolor eo-
rum in capita ipsorum. Anathe-
ma enim quod ipsi * sortiti sunt,
in ipsis manet in sæculum. por-
ro iterum aiunt.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis diuidit unitam Dei
Verbi subsistentiam carnem, in sen-
su puram eam habens, & ex hoc
pingere illam in imagine studens,
anathema.*

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Sanctus Gregorius cogno-
mento Theologus ita dicit:
Quando naturæ distant in sen-
su, separantur simul & nomina.
sed & multi ex patribus hoc vñ
sunt: etenim veritati ita videtur.
Ipsi autem & ea priuati & pa-
ternis definitionibus, dicunt: Si
Zzz

* describi,
* Gr. nugati

quis diuidit vnitam Dei Verbi
 substantiæ carnem in sensu.
 Reperiuntur ergo nec in isto
 consonantes cum patrum expo-
 sitione sanctorum : sed verita-
 tem euidenter impugnant, ea-
 dem de * ipsis affati ; & catholi-
 cam ecclesiam similia Nestorio
 prædicare calumniantur. Porro
 sibi congrua dicentes, inferunt.

* Gr. iisdem

διαρεί πλὴ ἐνωθεῖσαν σαρκὰ τῆς θεοῦ
 λόγου ἰσωςάσας ἐν ἑπινόια. διελκοῦ-
 ται οὐ μὴδὲ ἐν τούτῳ συμφωνοῦντες
 τῆς ἁγίων πατέρων ἐκδόσε· ἀλλὰ τῆ
 ἁλιθεῖα φησὶν ὅτι διαμερίζονται, καὶ
 αὐτὰ περὶ τῶν ἀπὸν φησὶν ἁγίων, ἐν
 Νεστορίῳ πλὴ καθολικῶ ἐκκλησίᾳ
 ἴσα δόξαζεν κατηγοροῦσιν. ἑαυτοῖς δὲ
 ἀκόλουθα λέγοντες, ἑπιφύροισιν.

GREGORIVS EPISCOPVS
 legit.

*Si quis unum Christum diui-
 dit in substantias duas, separa-
 tim ponens Dei Filium, & sepa-
 ratim virginis Mariae, & non
 unum ac eundem, sed affectua-
 lem vnitionem eis factam fuisse
 fatetur; & hinc eum in imagine,
 quasi priuata substantia sit ex
 virgine, pingit; anathema.*

EPIPHANIVS DIACONVS
 legit.

* *Tanta eademque de semet-
 ipsis in circuitu ambulantes pro-
 nuntiant, vt pene nec numero
 subiiciantur, quæ ab eis rumo-
 re improbo asseruntur. Adinuen-
 ientes enim Nestorii impiam
 opinionem, imaginum forma-
 tioni hanc applicant, inopina
 quædam & absurda refarcinan-
 tes. Huiusmodi ergo ratiuncu-
 larum crebro facta destructione,
 nunc silentio has tradere neces-
 sarium iudicauimus. Eructant
 autem rursus hæc.*

* Tam mul-
 ta de eisdem
 inculcando
 pron.

GREGORIVS EPISCOPVS
 legit.

*Si quis carnem qua deificata est
 ex vnitione sua qua ad diuinum
 Verbum effecta est, in imagine
 pinxerit, veluti separans eam ex
 assumente atq; deificante illam di-*

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ἀνέγνω.

Εἶπες ὅτι ἕνα Χριστὸν διαρεῖ εἰς
 ἰσωςάσας δύο, ἀπὸ μέρος πρὸς τὸν
 θεοῦ υἱόν, & ἀπὸ μέρος τῆς παρθέ-
 νου Μαρίας, καὶ οὐχὶ ἕνα ἐν αὐ-
 τῷ, ἀλλὰ χωρικῶς αὐτοῖς πλὴ ἐνωσιν
 γεγενησάται ὁμολογῶν· καὶ ἐνθεν ἐν εἰ-
 κόνι ὡς ἰδιοῦ πόσατον ἐκ τῆς παρθέ-
 νου διαγράφοι· ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 ἀνέγνω.

Τοσαῦτα περὶ τῶν ἀπὸν ἀνακυ-
 κλοῦντων φησὶν ὅτι, ὡς παρὰ βρα-
 χύ μὴδὲ δεξιμῶ ἰσποπίθειεν καὶ παρὶ
 ἀπὸν ἐφυλλοῦντα. ἐφ' αὐρόντες γὰρ
 πλὴ τῆ Νεστορίου δυσσεβῆ δόξαν, τῆ
 ἁγίων εἰκόνων ἀνατυπώσε τῶν πλὴ πρὸς-
 τελεοῖσι, παρὰ δόξα πνα καὶ ἀλλόκο-
 τα κατήνυοντες λογίδια. ὧν πολλὰ ῶς
 πλὴ ἀνατροπὴν ποιησάμενοι, νυνὶ τῆ
 σωπῆ παρὰ δουῶσαι ἀναγκάσιον ἐκρίνα-
 μεν. ἐρῶνται δὲ αὐτοῖς τοῖςδε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
 ἀνέγνω.

Εἶπες πλὴ ἐκ τῆς πρὸς τὸν θεοῦ
 λόγον ἐνωσεως θεωθεῖσαν σαρκὰ ἐν εἰ-
 κόνι γράφοι, ὡς διαρεθὸν αὐτῶ ἐκ τῆς
 πρὸς λαβοῦσης καὶ θεωσεῖσης θεότη-

ANNO CHRISTI 787.

πος, καὶ ἀδάτων αὐτῶ ἐκ τούτου κα-
τακυβάλων, ἀνάθεμα.

ninitate, & * sine Deo hanc per
hoc conficiens, anathema. * G. minime
deificatam
hanc.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Ἡ καθολικὴ ἐκκλησία εἰ καὶ ἀνά-
ζωγραφεῖ (Θ) Χρῆστον τῆ ἀνθρώπινη
μορφῇ, ἀλλ' οὐ διαίρει ταύτῃ ἐκ τῆς
ἐνωθείσης αὐτῇ θεότητος, θεωθεύσαν δὲ
μᾶλλον πιστεύει, καὶ ὁμολοῖ τὴν
ὁμολογίαν (Θ) μέγα Γρηγόριον (Θ)
θεολόγον, ὅτι πῶς ἀλήθειαν καὶ οὐχ ὡς
αὐτοὶ ἀμαθῶς ἐ ἀπειθεύτως βαρβα-
ρίζοντες ἐφθασαν, ἀδάτων πῶς σαρκὰ
τῆς κρείου ἐκ τούτου κατακυβάλου-
σιν. ὡς περὶ γὰρ τῆς ἀνθρώπου ἀνάζω-
γραφῶν, ἐκ ἀψυχον ποιεῖ (Θ) ἀνθρώ-
πον, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐψυχωμένος μένει, ὅτι
ἢ εἰκὼν αὐτῷ λέγεται ἅρα τὸ εἰκέναι·
οὕτως ὅτι πῶς εἰκὼν ἐ κρείου ποιοῦ-
τες, περὶ ὧν πῶς σαρκὰ τῆς κρείου
ὁμολογοῦμεν, ὅτι πῶς εἰκὼν ἐδὲν ἐπὶ ἄν-
θρώπου ἢ εἰκὼν ἀποδοσαν πῶς τῆς θεο-
πύτου μίμησιν. ἔσθ' ἐν καὶ τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς κεκλήσθαι, ὅτι κατ' αὐτὸ κοινωνεῖ
μόνον, καὶ διὰ τοῦτο σεπτὴ ὅτι ἀγία. εἰ δὲ
ἐναρξοῖς ἀδύρως ὅτι δαίμονος ὅτι εἰκὼν,
βέβηλος ὅτι μεμιασμένη, ὅτι ὅτι τῆς θεο-
τότου. ἐκοῦν κοπίσσαντες εἰς κενά,
συνάργιστοι χερσὶν ἀκαρπῆν, καὶ δέχον-
ται παρὰ τῆς ἀληθείας τὸ ἀνάθεμα·
οὐ ἐκ ἐκείνωνται, λέγοντες ποιάθε.

Catholica ecclesia etfi pin-
git Christum in humana forma,
sed non separat hanc ex vnita si-
bi diuinitate. Deificatam au-
tem potius credit, & vnam cum
Deo hanc confitetur, secun-
dum magnum Gregorium &
veritatem: non sicut ipsi indo-
cte ac inerudite barbarizantes
dixerunt, sine Deo ex hoc car-
nem Domini confici. Sicut e-
nim quis hominem depingens,
sine anima non facit hominem,
sed ille cum anima permanet;
& imago imago eius dicitur, eo
quod similis ei appareat: ita &
nos imaginem Domini facien-
tes, deificatam carnem Domi-
ni confitemur; & nihil imagi-
nem aliud scimus, quam ima-
ginem indicantem principalis
imitationem. Hinc & nomen
eius fortita est, & secundum id
tantum ei communicat: & ideo
venerabilis est & sancta. Si ve-
ro scelesti viri vel dæmonis est
imago, polluta & contaminata
est, quia & principale eius pro-
fanum & contaminatum existit.
Ergo laborantes in vanum, col-
ligunt manibus sterilitatem, &
recipiunt a veritate anathema:
quo non carebunt dicentes hu-
iusmodi.

Oratio 1. in
pascha circa
med.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Εἴπης (Θ) ἐν μορφῇ θεοῦ ἑσαρχόν-
τα θεὸν λόγον ἢ τῆς δούλου μορφῆς ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἑσώσασθαι ἀναλαβόντα, ὅτι καὶ
πάντα ὅμοιον ἡμῖν γινόμενον χωρὶς ἀ-
μάρτιας, περιεβλάται δι' ὑλικῶν χρωμά-
Concil. Tom. 19.

Si quis Deum Verbum qui in
forma Dei est, quique formam ser-
ui in sua subsistentia recepit, & per
omnia similis nobis factus est abs-
que peccato, tentat per materia-
Zzz ij

les colores formare, quasi purum hominem, & separare illum ab inseparabili & incommutabili diuinitate, vt ex hoc quaternitatem
* *inducat in sanctam & vniuersam Trinitatem, anathema.*

* Gr. inducens

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

O amentiam ipsorum & recordiam! non enim reuerentur colligere anathema. Sed vt vermes in coeno volutati nutriuntur, ita & isti huic voci infixi, saturitatem minime accipere patiuntur, sanctificatæ Dei ecclesiæ maledicere conantes, cum sint ipsi maledictione dignissimi. Hi namque qui benedicunt ei, vt ait scriptura, benedicentur: & qui maledicunt ei, maledicti sunt. Porro purum hominem illos coniicere saluatorem Christum, & separare illum a diuinitate, sicque quaternitatem inducere per picturam, quis putas, non derideat, & risum latum super eorum insipientia non diffundat, imo vero blasphemiam luceat? Non enim secundum quod in imagine figuratur Christum in humana forma, quaternitatem credit is qui hoc facit; sed confitetur Deum Verbum incarnatum esse veritate & non phantasia. Denique Nestorius qui læsis sensibus duas subsistentias sicut duas naturas blasphemæ dogmatizauit in Christo, ille quaternitatem induxisse dignoscitur. Sancta vero Dei ecclesiæ vnam subsistentiam Christi in duabus naturis recte confessa, ad commemorationem salutaris eius dispensationis imaginaliter formare illum diuinitus erudita est. Porro vo-

Gen. 27.

των διαμορφουῦ, ὡς εἶπεν ψιλὸν ἀνθρώπον ὄντα, καὶ χωρῆσαι αὐτὸν τῆς ἀχωρήσου καὶ ἀμεταβλήτου θεότητος, ὡς ἐν τούτῳ τετραδά εισάγων ἵππ τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, ἀνάθεμα.

ANNO CHRISTI 757.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Ὡ τῆς αὐτῶν αἰτίας καὶ δόξιας, ἐκ ἀιχμώνονται ἢ συνάγην τὸ ἀνάθεμα. ἄλλ' ὡς περὶ σφάλῃς ἐν βορβόρῳ κυλινδρῶν τρέφονται, οὕτως καὶ οὗτοι ταύτῃ τῇ φωνῇ ἐκλυόμενοι, κόρον λαβεῖν ἐκ ἀνέχονται, πλὴν ἡγιασμένῳ τῷ θεοῦ ἐκκλησίᾳ δρασάται πειρασμένοι, αὐτοὶ ὄντες ἀεὶ ἄξιοι. ④ γὰρ ἀλογουῦντες αὐτῷ, ὡς φησὶν ἡ δεῖα γραφή, ἀλόγηται καὶ ⑤ κατασχόμενοι αὐτῷ, κεκατηράδεται. τὸ δὲ ψιλὸν ἀνθρώπον ὑπονοεῖν ⑥ σωτῆρα Χριστὸν, καὶ χωρῆσαι αὐτὸν τῆς θεότητος, εἶτά τε καὶ τετραδά εισάγειν διὰ τῆς ἀναλωραφῆσας, τίς αὐτὸν οὐ γέλωτα πλατῶ τῆς αὐτῶν ἀπροσωπῆς καταχέοιτο, μᾶλλον δὲ ἐρηνήσοι τὸ βλάσφημον; οὐ γὰρ καθ' εἰκονίζεται Χριστὸς τῆ ἀνθρώπινη μορφῇ, τετραδά πιστεύει ὁ πόδο ποιῶν. ἄλλ' ὁμολογεῖ ⑦ θεὸν λόγον ἐκδηροῦσθαι ἀληθεία καὶ οὐ κατὰ φαντασίαν. ὁ δὲ φρενοβλαβῆς Νεστόριος δύο ὑποστάσεις ὡς δύο φύσεις βλασφημῶς διδάξων ἵππ τῷ Χριστῷ, ἐκείνῳ ⑧ εισάγειν τετραδά κεκήρυκται. ἡ δὲ τῷ θεοῦ ἀγία ἐκκλησία μίᾳ ὑπόστασιν τῷ Χριστῷ ἐν δυὶ ταῖς φύσεσιν ὀρθῶς ὁμολογεῖσθαι, πρὸς ἀνάμνησιν τῆς σωτηριώδους αὐτῆς οἰκονομίας εἰκονικῶς ἀναπνοῦ αὐτὸν ἐκείως ἐκπεπαῖδεται. ἄλλοντες δὲ ἐαυ-

ANNO CHRISTI 787.

Ἐν δόκιμοις δεῖξαι, καὶ ἀληθεῖς π
φράσαι, οὐτω λέγοντες.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἶπες οὐχ ὁμολογεῖ τὴν ἀειπαρθένον
Μαρίαν κυρίως ἔλληθως θεοτόκον,
ὑπερφάν τε ἑὴ πάσης ὀρατῆς καὶ
ἀορατοῦ κτίσεως, καὶ μὴ εἰλικρινοῦς
πίστεως τὰς αὐτῆς ἐκδέχεται περὶ
σθεῖας, ὡς ἀρρησίμου ἐγγύσης πρὸς
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀνάστασης.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Ἐν τούτοις ἰδρυμένη ἔβεβαιωμένη
ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, παρὰ τῆς ἐπέ-
φθορος φρονουμένων τῆ αὐτῆς ἐνθεωπα-
ραδόσης οὐδέ τι πῶς ἐνωπίζεσθαι. Ἐπεὶ
ὁ κύριος ὑπὸ τῆς δαίμωνων κηρυττό-
μηνος, τούτοις ἐξήλασε. Ἐ Πάυλος ὁ
θεῖος ἀπόστολος ἔειπεν ὡς ἀποστόλοι
ὑμῶν ἀπὸ μὲν ἰδρυμένοι ἀνθρώποι
εἶναι τῆς θεοῦ τῆς ὑψίστου, καὶ τὴν ὁδὸν
τῆς σωτηρίας καταγγέλλειν, αὐτῶν
ἐξεδιάκονοι οὕτως καὶ οὕτοι εἰ καὶ πᾶσι
ἀληθεῖς προσφθέρονται, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ
τῆς ἀγίας τῆς θεοῦ καθολικῆς ἐκκλη-
σίας ἐξελαύνονται. αὐτῶν δὲ ὡσαύ-
τως κωδὲς ἑπιφροντες ἑπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ-
ραμα, καὶ ὅτις λουόμενοι εἰς κύλισμα
βορβοροῦ, γέλυσι παθεῖ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἶπες τὰ τῆς ἀπάντων ἀρίων ἰδέας
ἐν εἰκόσιν ἀλύχους ἔαυαυδοῦς ἐξ ὑλι-
κῶν χρωμάτων ἀνασηλοῦ ἑπιτη-
δεῖοι, μηδὲ μίση ὄνησιν φερούσας μα-
τάχα γὰρ ὅτιν ἡ ἑπὶνοία, καὶ διαβολικῆς
μεθοδεῖας βίβρεσις. Ἐ οὐχὶ δὴ μάλλον

lentes semetipfos probatos o-
stendere, etiam verum quid as-
ferunt, ita dicentes.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis non confitetur sanctam
semper virginem Mariam proprie
ac vere Dei genitricem, sublimio-
rem esse omni visibili et invisibili
creatura, et cum sincera fide ipsius
non expetit intercessionem, tam-
quam fiduciam habentis ad Deum
nostrum qui ex illa genitus est,
anathema.*

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit.

In his stabilita & certificata
catholica ecclesia, ab his qui a-
liter sapiunt quam eius in Deo
traditio docet, non indiget quid
audire. Etenim Dominus dum
a dæmonibus prædicaretur, hos
abigebat : & Paulus diuinus a-
postolus & comites peregrina-
tionis eius ab eis testimonium
habentes, quod homines essent
Dei excelsi, & viam salutis de-
nuntiarent, eos pellebant : ita
& isti, licet aliquid verum pro-
nuntient, tamen a sancta Dei
ecclesia propelluntur. Rursus
autem veluti canes reuerfi ad
suum vomitum, & fues loti in
volutabro luti, grunniunt hu-
iuscemodi.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis uniuersorum sancto-
rum effigies in imaginibus inani-
matis et surdis ex materialibus
coloribus titulari studuerit, nullum
profectum ferentes (vanum enim
est commentum, et diabolica argu-
mentationis inuentio) et non ma-*

ANNO CHRISTI 757.

gis horum virtutes per ea qua in scripturis de illis insinuantur, veluti quasdam animatas imagines in se depingit, & ad similem illis ex hoc erigitur zelum, quemadmodum diuini patres nostri dixerunt, anathema.

τας πούτων δρετας διά τ' εν γραφαις ωελ αυτων διηουμυδων οϊον πνας εμψυχους εικονας εν εαυτω αιαζωγραφει, & προς ομοιον αυτοις εν τουτου διεγειρεται ζηλον, κατως ενδει ημω εφησαν πατρες, ανθεμα.

ΕΡΙΦΑΝΙΟΥΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥΣ

ΕΡΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

legit. Diuini patres nostri tale quid neque docuerunt, neque praedicauerunt, sed sibimet hoc nomen imposuerunt falsiloqui: & ipsorum sunt istae ineptiae, quoniam in subsequentiibus septimam sese Synodum nuncupant.

ανεγνω.

Et * quidem Sapiens dicit: *Alius te laudet, & non os tuum: extraneus, & non labia tua.* Isti autem a quoquam neque eruditi, neque laudati, sibimet laudem excogitant, & vocari volunt ab hominibus rabbi, patres esse gestientes catholicae ecclesiae. Hanc autem calumniatur Christum Deum nostrum derelinquere; & idololatriae adherere; cum ipse dicat per Isaiam prophetam ad illam: *Ponam te exultationem eternam, letitiam generationum generationibus.* Et per Salomonem: *Tota bona es proxima mea, & macula non est in te.* Inspiciamus ergo insipientiam ipsorum: quia quam calumniantur idololatriae, huius se gloriantur esse magistri. Et si idololatrarum sunt patres, dicant: partis alicuius quae idololatriam exercuit in ecclesia sunt magistri, an totius? & si quidem partis, debuerant & ipsi concinere plenitudini ecclesiae, & sub huius iure subsistere, & fructus veritatis * apud se carpe-

Οι ενδει ημω πατρες ποιουσαν ουτε εδιδασαν, ουτε εκηρυξαν, δλλ' εαυτοις ποδο τ' ονομα ωεπεθεσαν ψευδηγοροι. & αυτων εδεν αυτη η ληροδια, επειδη κη εν τοις εξης εδοδωμω σωδοον εαυτων κικλησκοισι. και ης σοφος ειπεν. επαμεινω σε ο πελας, & μη τ' ον σομα. δλλοτελος, κη μη τα σα χειλη. ουτοι δε ωρα ηνος μητε διδαχθεντες, μητε επαμεινετες, εαυτοις επαμνον ωεωσωελζονται, & καλειδται δελοισιν ωπο τ' ανθεστων ραββι, πατρες ωεωαμουμωμοι εη ης καθολικης εκκλησιας. ταυτων δε συκοφανουσι χειρον ωδον ημω καταλειπειναι, και ειδωλολατρεια ωεωσκολληδωμω και τοι γε αυτοις εφη δια Ησαϊα ε προφητου προς αυτην. επιστω σε αγαλλιαμα αιωνιον, βιφροσωμωω ηνεων γενεαις. κη τα εκκλησιασοδ' ολη καλη ει πλησιον μου, ολη καλη, και μωμος εκ εστιν εν σοι. σκοπησωμωω ουω των αυτων παραφροσωμωω, οπ ης κατηγοροδσιν ειδωλολατρεϊαν, ταυτης εγκωχωνται ειναι διδασκαλοι. και ει ειδωλολατρεων εισι πατρες, επατωσαν. μεροισ πνοδ ειδωλολατρεησαντ' ης εκκλησιας εισι διδασκαλοι, η ολης; & ει μη μεροισ, ωφειλον αυτοι ωεωσιδεν των πληρωμα ης καθολικης εκκλησιας, και ωπο ταυτης δικαιωδται, και εδω καρποις ης δληθειας ωρ αυτης δρεπε-

Prout. 27. * Gr. quidam

Isai. 60. iuxta 70.

Gen. 4.

* Gr. ab ea

ANNO CHRISTI 797.

δομῶν καθὼς πάντες πατέρες ἡμῶν πα-
 ῖς ἐσφαλμένῃ τῇ ἀρεσκῶν ἀώρῳ, καὶ
 σωτηριολόγῳ τῷ διερώρηται. ἄλλ' ὅτι ἡ
 καθολικὴ ἐκκλησία ταύτης τῆ παραδόσε
 Φαδρωμένη, οὗτοι ταύτης ἀποχρῶντες,
 δοκοῦσι πᾶσαν κατακρίνειν ὡς ἐσφαλ-
 μένην· καὶ φερεῖται ὅτι τὸ λαλεῖν, ἔ-
 τὸ σωπᾶν κατακρίσεις. οἷχεται γὰρ κατ' αὐτῶν ἡ
 Χριστὸν ἀληθῆς ὁμολογία, ἔτι πανωλε-
 ρία τὸ πᾶν κατέλιπον. ἄλλ' ἀπέσω-
 τῶντα, ὡς * μήτε λαλιῶνται, καὶ εἰκὴ
 ἐκφωνηθέντα. οὐκοῦν ἔσθ' ἡ ἀκεῖθεν
 ἀπωθήσονται, ὅτι ἡ τῆς σεπτικῶν εἰκόνων
 ἀναζωγράφους εἰς αὐτῶν τῆς χρο-
 νων παραδοθέντα ἐν τῇ καθολικῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, ἔτι ἐν τοῖς σεπτικῶν ναοῖς ταύτης
 διαπυθῶνται, ἢ ἀγιοὶ πατέρες καὶ
 πατέρες καὶ ἐδέξαντο, καὶ πᾶσι ἡ
 τῆς Χριστιανῶν ὁμῆμενοι· αὐτοὶ οὐ
 μόνον εἰσέστησαν τοῦτων ἀπειθῶν, ἀλλὰ
 καὶ τὸ δεινότερον ἔφεικῶνται, ἢ
 κραυγὴ αὐτῶν τῆς ἀναδέμαστος σοδομι-
 κῶς ἔτι μορφοῦστος πεπλήθυνται. ἐνθεν
 καὶ ἡ ἀμάρτια αὐτῶν μεγάλη σφοδρα
 καὶ πῶς διωθήσεται ἡ ἐνεργεῖν ταύτης
 τῆς μανίας τὸ θυμωθέντα, καὶ τοῦ-
 των τῆς σατυρικῶν θυμῶν τὰ μορ-
 μολυκία; εἶτε ἐγνωσαν ταλινδῆς. εἰ-
 δηλον γὰρ ὅτι πᾶσι τοῖς δισεβῶς νοεῖν
 ἐδέχονται, ὅτι ὡς διὰ τῆς ἐν γρα-
 φῆς τῆς ἀγίων διλοουμένων ἐν
 μνήμῃ τῆς αὐτῶν γινόμεθα παθημά-
 των, ὡς ὅμοιον διεγράμμοι ζῆ-
 λον· οὕτω ἔτι διὰ τῆς εἰκονικῆς ἀναζω-
 γραφῆσεως τὰ παθημάτα τοῦτων ὁ-
 ρῶντες, εἰς ἀνάμνησιν τῆς αὐτῶν ἀν-
 δρίας ἔτι ἐν τοῦ αὐτῶν βίου ἐρχόμε-
 να. εἶτα πάλιν διγνωμονοδοσι, λέγοντες
 οὕτως.

re: quemadmodum omnes e-
 gregii patres nostri, qui incor-
 recta corrigebant, & coapta-
 bant discissa. Sed quia catholi-
 ca ecclesia hac traditione deco-
 ratur, ipsi ab ea excisi, * putant
 totam damnare tamquam erro-
 neam: & certe horrendum est
 dicere; & tacere, damnatio.
 * Procedit enim contra ipsos ve-
 ra in Christum professio, & per-
 nicies vniuersitatem arripuit.
 sed procul sint hæc, tamquam
 in vanum dicta & sine causa pro-
 nuntiata. Itaque hinc & inde
 impellentur, quia venerabilium
 imaginum pictura ex superiori-
 bus annis tradita in catholica
 ecclesia, & in venerabilibus
 templis informata, quam sancti
 patres & tradiderunt & recepe-
 runt, & omne Christianorum
 collegium: ipsi non solum ab his
 omnibus sunt * frustrati, sed
 quod est sæuius & terribilius,
 clamor anathematis eorum so-
 domitice & gomorrhice multi-
 plicatus est. Hinc & peccatum
 eorum magnum est nimis: &
 quis poterit sufferre huius furo-
 ris insaniam, harumque satyri-
 carum turbulentiæ scenicas
 facies? Quod si cognouissent
 veritatem, quæ manifesta est
 omnibus qui pie intelligere vo-
 lunt, scirent utique, quia sicut
 per ea quæ in scripturis de san-
 ctis indicantur, memores pas-
 sionum eorum efficimur, & ad
 similem zelum erigimur: ita &
 per imaginalem descriptionem
 passiones horum videntes, in
 commemorationem virtutis eo-
 rum & Deo plenæ vitæ veni-
 mus. Deinde rursus bene sen-
 tiunt, dicentes ita.

* Gr. videntur

* Gr. Petit enim secundum ipsos

* abduci

Genes. 19.

GREGORIVS EPISCOPVS ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
legit. ἀνέγνω.

Si quis non confitetur omnes sanctos qui a seculo usque nunc sunt, quique ante legem, ac in lege & in gratia Deo placuerunt, honorabiles esse coram ipso anima & corpore, vel horum non postulat orationes, tamquam fiduciam habentium pro mundo intercedere, secundum ecclesiasticam traditionem, anathema.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Cum ecclesiasticam traditionem dixerint, oportebat eos promulgare: Si quis & imaginales picturas non recipit, anathema sit. Antiqua quippe reuera est in catholica ecclesia traditio, & valde iuste in commemorationem nobis principalium agnita: sed impudenter hanc mysticam proicientes scientiam, catholicam alloquuntur ecclesiam: Vias tuas

* Gr. scire nolumus.

* Gr. contempserint
* verbo pietatem, & a veritatis via aberraucrint
* labi.

nolumus. Vnde post hanc editionem suam, & intercessionum Deo acceptabilem oblationem abiecerunt, delentes hanc ex hoc scripto suo: quod omnes nouerunt. Moris enim est hereticis, vt cum viderint vel in vno sermone pietatis, & veritatis viam reuertantur, in multa & diuersa fallentes. Simplex est enim veritas: at vero mendacium multiplex. Ariani quippe creaturam dicentes Deum Verbum, cum hac impia blasphemia sua sine anima hunc incarnatum fuisse delire mentiti sunt: & Eutyches infelix vnam natu-

ANNO
CHRISTI
787.

Εἰς οὐχ ὁμολογᾷ ἀπαντας τῶν ἀπ' αἰῶνος & μετὰ τῶν αἰῶνων, πρὸ νόμου, καὶ ἐν νόμῳ, & ἐν χάριτι τοῦ θεοῦ διαρέσθησαντας, πημοῖς εἶναι ἐνώπιον αὐτοῦ ψυχῆ τε & σώματος, καὶ τὰς πούτων ἐκ ἑξαγιῶτων προσευχῶν, ὡς παρήρησιν ἐχόντων ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεβῆεν, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἀνάθεμα.

EPIPHANIOS DIAKONOS
ἀνέγνω.

Ἦνίκα ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων εἶπον, ἐδὲ αὐτῶν διποφιλῶσθαι εἶπε καὶ τὰς εἰκονικὰς ἀναζωγραφήσας ἐκ διποδέχεται, ἀνάθεμα ἔστω. Ἐρχομαι γὰρ αὐτῆ ὁντως ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ παραδόσι, καὶ μάλα εὐκρίτως εἰς διδάμνησιν τῆς προσοπιστοῦν ἡμῶν ἐγνωσμένη. Ἄλλ' ἀναδείξω ἀπειπάμυροι πάντων τῶν τῶν μύσησιν ἀλεθρίως τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ προσφθέρησονται ἰδοὺ σου εἰδέναί οὐ βουλόμεθα. ὅταν καὶ μετὰ τῶν ἐκδοσιν αὐτῶν πάντων, καὶ τῶν τῆς προσβειῶν δι' ἀποσδεκτον τῶ θεοῦ προσεζωγίῳ ἀπεβάλοντο, ληῶσαντες πάντων ἐκ ποδοῖ αὐτῶν τῆς συζυγίαια. καὶ ποδοῖ ἴσαισι πάντες. ἔδος γὰρ τοῖς ἀρεπκοῖς, ὅταν ἐν ἐνὶ λόγῳ περὶ εἰδῶσι τῶν βιπέθειν, καὶ τῆς ἀληθινης ὁδοῦ διασφαῶσιν, εἰς πολλὰ & διάφορα δισφαλῶσται. μονοθεῖς γὰρ ἢ ἀλήθεια, τὸ δὲ ψεῦδος πολυμεδές. Ἀρειανοὶ γὰρ κήσμα λέγοντες τὸ θεὸν λόγον, μετὰ ταύτης αὐτῶν τῆς δυναθεοῦ βλασφημίας ἐκτὸς ψυχῆς

σιν

ANNO CHRISTI 787.

σιν δὲ ζῶν Ἰπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς κω-
ελου, ἐβλασφημεί, ἰσοφῆαν πινά σαρ-
κα λέγων αὐτὸν ἀνείληφέναι, καὶ οὐχ
ὁμοούσιον τῆς ἡμετέρας φύσεως. ὡσαύ-
τως οὐ καὶ ὁ πατριάρχης τῆς αἰρέσεως τούτου (ἠλώσαντες, ἐν μιᾷ
καινοτομίᾳ μὴ ὑπεκείντες, ὡς κόρον
τῆς κακοῦ μὴ ἔχοντες, ἐπέστησαν γείτονα
ταύτης ἐπεσπασάντο. ἀκόλουθα δὲ λό-
για, δοκῶντες τοῖς ἀγίοις πατράσιν
ἐξισοδοῦσαι, ἰσοκρίσει παρρησιούμε-
νοι τὴν δισέβειαν, ἐκφέρουσιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογήσῃ αἰδέσασιν νε-
κρῶν, ἐκρίσιν ἐάντα πόδον τὴν πρὸς
ἄξιαν ἐκείνων τοῖς δικαίοις ἐξ ἑοῦ σαθ-
μοῖς, καὶ μὴ ἐπὶ τέλος κολάσεως, μήτε
μὴ τῆς οὐρανοῦ βασιλείας, ἢ τις ὅστιν
ἢ τῆς θεοῦ κατατρυφῆσιν· οὐ γὰρ ὅστιν
ἢ βασιλεία τῆς οὐρανοῦ βεβαίως καὶ
πίστως, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἐ-
χρεῖται ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ τῷ θεῷ
δοξοῦσθαι ἀνάθεμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
ἀνέγνω.

Οὗτος τῆς πατριάρχων τῆς ἀληθι-
νῆς ἡμῶν πίστεως, ἀγίων δόξολων ἐξ ἑ-
σπασίων πατέρων ἀφορολόγιος. αὐτῆ
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἡ ὁμολογία,
καὶ οὐχ ἡ αἰρετικῶν. ὁ δὲ Ἰπὶ τῶν,
τούτων οἰκείος, Ἰπὶ τῆς ἀμαθίας καὶ ἀπει-
δεισίας γέμει, οὕτως ὡς ἐβρομβῶν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ἀνέγνω.

Εἴ τις οὐ παραδέχεται ἢ καθ' ἡμᾶς
ἀγίου ταύτης καὶ οἰκουμένης ἐξ ἑδ-
μῶν σωθῶν, ἀλλὰ ταύτης ἐν δια-
Concil. Tom. 19.

ram opinans in dispensatione
Domini, blasphemabat, diui-
norem quamdam carnem di-
cens eum suscepisse, & non con-
substantialem naturæ nostræ.
Similiter ergo & antistites hu-
ius hæreseos hos æmulantes, vna
nouitate minime contenti, &
fatietaem mali non habentes,
& aliam vicinam huius arripue-
runt. * Sequentia vero eloquia,
& hypocrisis simulantem
pietatem, proferunt.

* Conferta-
tica

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis non confitetur resurre-
ctionem mortuorum, & iudicium,
& retributionem condignam vni-
cuique iustis Dei ponderibus re-
compensandam, & non fore ter-
minum supplicii, sed nec celestis
regni, id est Dei deliciarum (non
enim est regnum calorum esca &
potus, sed iustitia, & pax, &
gaudium in Spiritu sancto, secun-
dum diuinum Apostolum) ana-
thema.*

Rom. 14.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
legit.

Hæc primatum veræ fidei no-
stræ, sanctorum scilicet aposto-
lorum, & egregiorum patrum
est * segregatio. Hæc catholi-
cæ ecclesiæ est, & non hæretico-
rum confessio. Quod vero sub-
sequitur, proprium est eorum,
quoniam indisciplinatione ac
ineruditione plenum est, dum
ita circumbombat.

* definitio.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis non recipit sanctam hanc
& vniuersalem septimam Syno-
dum nostram, sed huic quoquo*

modo derogat, & non cum omni satisfactione amplectitur ea quæ ab ipsa secundum diuinitus inspirata scripture doctrinam definita sunt, anathema sit a Patre & Filio & Spiritu sancto, ac vniuersalibus septem Synodis.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
 legit.

Veritatis ignorantia, sensuum & mentis est cæcitas. Hæc enim eorum sententia plus inscientiæ & amentię quam impietatis habet. Non enim sapientes sunt, nisi circa indisciplinationem. Septimam enim Synodum sese vocantes, quasi de aliis septem Synodis quæ factæ fuerunt, anathematismum suum posuere, dicentes: Anathema sit a sanctis & vniuersalibus septem Synodis: & non magis deridentur propter indisciplinationem, quam compassionis affectu lugentur propter impietatem. Veritatem enim * ferentes, & a bona semita & regia via auersi, in foueam & hiatus atque præcipitia incidunt. Quibus & prouerbialis sermo pronuntiat: * In axis agrī sui errauerunt, & collegerunt manibus infecunditatem. Propter quod & acutas sagittas suas, & tenfos arcus, quos aduersus ecclesiam iaculati sunt, in corde ipsorum veritatis amatores & iustitiæ quaesitores infixerunt: & assumunt Dauid modulantem in spiritu: Lacum aperuerunt huius prauitatis institutores, & foderunt eum, & inciderunt in foueam quam fecerunt: & conuersus est dolor eorum in caput eorū, & in verticem eorum iniquitas eorum descendet. Quoniam

* deferentes,

* In axis
 Pron. 9.

Psal. 7.

Εάλλει καθ' οἰονδήποτε ἔσπον, καὶ οὐ μὴ πείσῃς πληροφροῦν ἀσπίλειται τὰ ἔξ' αὐτῆς καὶ πῶς τῆς θεοπνεύτου γραφῆς διδασκαλίαν ὀνειδέντα, αἰάδεμα ἔσω δόξῃ τῆς πατρὸς & τῆς υἱοῦ καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος, καὶ τῆς ἀγίων οἰκουμηνικῶν ἐπὶ αὐτοῦ δυνάμεων.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
 διέγραω.

Ἡ τῆς ἀληθείας ἀποκρίσις, καὶ ἡ φρενὸς ἐστὶ πύφλωσις. αὐτῆ γὰρ αὐτῶν ἢ ἀποφρασις πλέον τῆς ἀσεβείας πῶς ἀμαθίαν & ἀσφροσύνην ἔχει. οὐ γὰρ εἰσι σοφοί, εἰ μὴ τ' ἀπειδέσθω. ἐδιδίμην γὰρ σωθῶν ἐαυτῶν ἀποκαλωῦτες, ὡς καὶ ἄλλων ἐπὶ αὐτοῦ δυνάμεων ἐαυτῶν ἀναθηματισμὸν ἀναπέσει λέγοντες. ἀνάθεμα ἔσω ἐκ τῆς ἀγίων & οἰκουμηνικῶν ἐπὶ αὐτοῦ δυνάμεων & οὐ μᾶλλον γελεύονται τῆς ἀπειθείας, ἢ οἰκτεῖρονται τῆς ἀσεβείας. πῶς γὰρ ἀλήθειαν ἀφέντες, καὶ τῆς διτλείας καὶ βασιλικῆς ὁδοῦ παρατρέπεντες, ἵππὶ βόεροις ἵενται & φάραγγας καὶ κρημνοὺς, καὶ περὶ σφῆρα γαταὶ αὐτοῖς ὁ ἀπορριμακὸς λόγος ἐστὶν ἄξονας τῆς ἰδίου γεωργίου πεπλάμωται, & σωήσαν χερσὶν ἀκαρπίαν. διὸ & τὰ πενηγμένα αὐτῶν βέλη & τὰ ἐπιταμῶνα τόξα, ἀ καὶ τῆς οὐκλήσιος ἠκόντοσαν, & τῆς ἀληθείας ἐραστῶ καὶ τῆς δικαιοσύνης ζητητῶ εἰς πῶς αὐτῶν καρδίαν ἐμπήσοισι. καὶ διαλαμβάνοντα & Δαβὶδ μελωδουῦντα ἐκ πνεύματος ἁγίου ὠρῶντα & πάντας τὸ καινῆς φαιλόπτης εἰσηγητῶ, & ἀπιστοῦσαν αὐτῶν, & ἐνέπεσον εἰς βόερον ὄν ἐργάσαντο. & ἐπέσρεψεν ὁ πῆνος αὐτῶν ἐπὶ τὸ κεφαλῶν αὐτῶν, & ἐπὶ κορυφῶν αὐτῶν ἡ ἀδικία αὐτῶν καταβῆσε. δόξα

ANNO
 CHRISTI
 787.

ANNO CHRISTI 787.

λέγρουσι τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν· καὶ πῆσαι τὸ φῶς σκότος, καὶ τὸ σκότος φῶς, λέγοντες οὕτως.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Τούτων ταίνων ἡμεῖς μὲν πάσης ἀκριβείας τε ἔμμελείας δεασαμένων, οὐδέ μὲν, ἔσταν πίστιν μηδὲν ἄλλοθεν ἀποφέρειν, ἢ ἡρω συζητάμεν, ἢ συμπέπειν, ἢ φρονεῖν, ἢ διδάσκειν ἕτερος· τοῖς δὲ πολλήν τας συνπέπειν πίστιν ἔσταν, ἢ παρεκομίζεῖν, ἢ διδάσκειν, ἢ παραδιδόναι πῶς θέλοισιν ἑπιτρέφειν εἰς ἑπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ἕξ αἰρέσεως οἰασαῶν, ἢ καινοφανίας, ἢ τοι λέξεως ἐφύρεσιν πρὸς ἀναστροφὴν εἰσαγάγῃ τῶν ἡμεῖς μὲν διοραθέντων· πούτοις, εἰ μὲν ἑπισκοποὶ εἴεν ἢ κληρικοὶ, δόλο-τελοῦς ἔσταν ἑπισκόπος τῆς ἑπισκοπῆς, καὶ ἑπὶ κληρικοὶ ἔκκλησιαν εἰ ἢ μονάζοντες εἴεν ἢ λαϊκοὶ, ἀναθεματίζεσταν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Βεκοληθέντες ἕξ ἀπαμειβίσεως ταῦτα κεκλόφασιν παρὰ δεασαίων πατέρων ἡμεῖς, καὶ ὡς οἰκεία σωτηρίασι. διὸ ἔμαχος ἔδεξομαι ἀπὸν ὁ λόγος, καὶ οὐδὲ ἀποκρίσεως ἀξιόσταν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Οἱ ἡρότατοι βασιλεῖς Κωνσταντῖνος ἔ Λέων εἶπον· λεγέτω ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη σύνοδος, εἰ καὶ συναίνεσιν πάντων ἡμῶν ὁσίων πατέρων ἑπισκόπων ὁ ἑπί τῶν ἁγίων ἀναγνωθείς ὁρος ἕξ Ἐφωνήσταν.

Ἡ ἀγία σύνοδος ἕξεβόησε· πάντες οὕτω πιστεύομεν, πάντες τὸ αὐτὸ φρονοῦμεν· πάντες συνανέσαντες καὶ ἀσμενίσαντες ὑπεγράψαμεν· πάντες
Concil. Tom. 19.

dicunt amarum dulce, & dulce amarum : & ponunt lucem tenebras, & tenebras lucem, dicentes ita.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

His igitur a nobis cum omni districtione & diligentia decretis, definimus, aliam fidem nemini licere proferre, id est conscribere vel componere, aut sapere seu docere aliter. At vero qui ausi fuerint componere fidem aliam, vel proferre, aut docere, aut tradere his qui volunt reuerti ad agnitionem veritatis a quacumque heresi; aut nouitatem uocum, id est dictionis adinventionem, ad subuersionem presentium definitionum qua a nobis promulgata sunt, introduxerint: si quidem episcopi fuerint, vel clerici, alienos esse episcopos ab episcopatu, & clericos a clero: si vero monachi fuerint aut laici, anathematizari.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Illusi ab indisciplinatione hæc ab egregiis patribus nostris extorserunt, ac veluti propria composuerunt. Propter quod & inanis & otiosus est sermo ipsorum, & nec responsione dignus.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Diui imperatores Constantinus & Leo dixerunt: Dicat sancta & vniuersalis Synodus, si per consensum omnium sanctissimorum episcoporum definitio quæ nunc lecta est, promulgata sit.

Sancta Synodus exclamauit: Omnes ita credimus, omnes id ipsum sapimus; omnes consonanter & libenter subscripsimus, omnes
Aaaa ij

nes orthodoxe credimus, omnes intelligibiliter intelligibilem diuinitatem adoramus. Hac est fides apostolorum, hac est fides patrum, hac est fides orthodoxorum. Sic omnes seruientes Deo adorabant. Multos annos imperatorum. Luminaria pacis Domine custodiam Domine vitam illis. Leoni & Constantino aeterna memoria. Vos estis pax orbis terra: conseruet vos fides vestra. Christum honorificatis, ipse vos conseruabit. Orthodoxiam vos confirmastis. Piam Domine vitam eis. Absit inuidia ab imperio eorum. Deus custodiat imperium vestrum. Deus imperium vestrum pacificet. Vestra vita, orthodoxorum vita. Caelestis rex terrenos custodi: per vos vniuersalis ecclesia pacificata est. Vos luminaria orthodoxia estis. Luminaria orbis Domine conserua. Aeterna memoria Constantino & Leoni. Nouo Constantino piissimo imperatorum multos annos. A genere orthodoxum Domine custodi: piam Domine vitam ei: abscedat inuidia a regno eius. Piissima Augusta multos annos. Eam que pia, que orthodoxa est, Deus conseruet. Abscedat inuidia a regno vestro. Deus custodiat imperium vestrum, Deus pacificet regnum vestrum. Inconfusam in Christo dispensationem vos bene discreuistis. Inseparabilitatem duarum in Christo naturarum firmiter vos predicastis. Sanctorum & vniuersalium sex Conciliorum dogmata vos roborastis. Omnem idololatriam vos exterminastis. Magistros huiusmodi erroris vos publicastis. Contraria sentientes vos propalastis.

ὁρθόδοξως πιστεύοντες πάντες νοεῖσθαι τῆ νοεῖσθαι θεότητα λατρεύοντες προσκυνοῦμεν αὐτῇ ἢ πῖστι τῶ δόκτολων, αὐτῇ ἢ πῖστι τῶ πατέρων, αὐτῇ ἢ πῖστι τῶ ὁρθόδοξων. οὕτω πάντες λατρεύοντες τῷ θεῷ προσκύνον. πολλά τὰ ἐπιτῶ βασιλείων. δισεβῆ κέελε ζωῶ αὐτοῖς. Λέοντι καὶ Κωνσταντίνῳ αἰωνία ἢ μνήμη. ὑμεῖς ἢ εἰρήνη τῆς οἰκουμένης. Φυλάξτε ὑμῶν πῖστι ὑμῶν. Χειρὸν πιατε, αὐτῶς ὑμῶν φυλάξτε. πῶ ὁρθόδοξῶν ὑμῶν ἐβεβαίωσατε. δισεβῆ κέελε ζωῶ αὐτοῖς. ἀπέσω φθόνος τῆς βασιλείας αὐτῶν. ὁ θεὸς φυλάξοι τὸ κράτος ὑμῶν. ὁ θεὸς πῶ βασιλείῳ ὑμῶν εἰρηνώσοι. ἢ ὑμετέρῳ ζωῇ, τῶ ὁρθόδοξων ζωῇ, ἐπουρανίε βασιλεῦ ἁγίων ἁγίων Φύλαξον. δι' ὑμῶν ἢ οἰκουμένη ἐκκλησία εἰρηνώσεν. ὑμεῖς Φωστῆρες τῆς ὁρθόδοξίας. ἁγίων Φωστῆρας τῆς οἰκουμένης κέελε Φύλαξον. αἰωνία ἢ μνήμη Κωνσταντίνου ἢ Λέοντος. νέω Κωνσταντίνῳ τῷ δισεβεσάτω βασιλεῖ πολλά τὰ ἐπι. ἀπὸ γένους ὁρθόδοξον κέελε Φύλαξον. δισεβῆ κέελε ζωῶ αὐτῶν. ἀπέσω φθόνος τῆς βασιλείας αὐτῶν. τῆς δισεβεσάτης Αὐγούστης πολλά τὰ ἐπι. πῶ δισεβῆ, πῶ ὁρθόδοξον ὁ θεὸς φυλάξοι. ἀπέσω φθόνος τῆς βασιλείας ὑμῶν. ὁ θεὸς φυλάξοι τὸ κράτος ὑμῶν. ὁ θεὸς εἰρηνώσοι πῶ βασιλείῳ ὑμῶν. τὸ ἀσύλητον τῆς χεῖρος οἰκονομίας ὑμῶν ἀποκρινήσατε. τὸ ἀδιαίρετον τῶ δύο τῶ χειρῶν φύσεων βεβαίως ὑμεῖς ἐκκρύψατε. τὰ ἁγίων ἢ οἰκουμένηκων ἐξ αὐτῶν δόγματα ὑμεῖς ἐπεκυρῶσατε. πῶσαν εἰδωλολατρείαν ὑμεῖς ἐξήφαλίσσατε. ἁγίων διδασκαλοῖς τῆς πιατῆς πλάτης ὑμεῖς ἐδραμεβάσατε. ἁγίων τὰ ἐκδηπία φρονεῖντας ὑμεῖς ἐσηλίβασατε.

ANNO
CHRISTI
787.

ΕΡΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ EPIPHANIVS DIACONVS
ἀνέγνω. legit.

Προσφωνήσαντες τοῖς βασιλεῦσι τὰ
εἰωθότε, τῷ ψεύδους οἴσει πλὴν ψυχὴν
ἐκκαυθέντες, ὅς αὐτῆς τῆς τῆ διαβόλου
μεθοδείας φέρονται, εἰπόντες· πᾶσαν
εἰδωλολατρείαν ὑμεῖς ἔξηφανίσατε.
εἶτε κεκώφωτο τὰ ὦτα ἡμῶν, μὴ ἀκοδ-
σαι τῆς ψυχροφθορῆς ταύτης φωνῆς. μὴ
ἐνδελέχῃς γὰρ, φησὶν ὁ παρορμητικὸς
λόγος, γυναικὶ πόρνη. Ὡ γὰρ σωτηριώ-
δι τῆς οἰκονομίας λόγον λυμαῖαι βου-
λόμην, εἰς πᾶσαν βλασφημίαν ὑπὲρ-
βολῶν κατέδυσαν. Ἐπὶ περὶ ταύτων
πλὴν γοερᾶν λυθῆναι εἰπωμὴν, ἢ ἂν ἴδῃ
τῆ ἀγίου πνεύματος τῷ διαπιστώσα Δα-
βὶδ λέλεκται; ἰὸς ἀσπίδος ἔστω τὰ
χείλη αὐτῶν· τὰ φθῶ ἀνεωγμένῃ ὁ
λάρυγγος αὐτῶν, καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν
δολιοδοσῶν. ἔσθῃ ἔσθῃ ἀπέπεσον ἐκ τῆ δια-
βουλίαν αὐτῶν, κριθέντες περὶ τῆς ῥυ-
σαμῆνός ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδωλῶν
Χειρὸς τῆς θεοῦ ἡμῶν. αὐτῆς γὰρ ἀνέρο-
πιῶν τέλει· διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν
ἀξιώσας γυνέσθαι, πᾶσαν εἰδωλολα-
τρείαν ἔξηφανίσεν. ἔφη γὰρ διὰ τῆ προ-
φήτου· ἰδοὺ ἡμέρας ἔρχονται, ἔξθα-
λείσθω τὰ ὀνόματα τῆς εἰδωλῶν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἐκείνι ἔσθαι αὐτῶν μνηστῆρα.
δῆλον ἡ προφητεία εἰς αὐτὸν ἀναφέ-
ρεται, καὶ οὐχ ὡς αὐτὸ ἐφίσηται, εἰς βα-
σιλέων κράτος, ἀποστασίας ἑνὶ ἴδιον,
ταύτων πλὴν χάριν καὶ δωρεὰν ἐφῆσθαι
προσπορεύειν. βοᾶσιν ὁ Χριστιανοὶ
ἐκ τῆ μεγαφωνοτάτου Ησαίου δρυ-
σαμῆνοι· οὐ πρέσβεις, ἐκ ἀγγελος, ἀλλ'
αὐτῆς ὁ κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς. εἰ δὲ,
ὡς αὐτοὶ φασί, σύλλογος Ἰσραηλι-
τῶν καὶ πρεσβυτέρων καὶ βασιλέων

Pronuntiantes imperatori-
bus consueta, mendacii furori-
bus quasi facibus animam exar-
descere facientes, ex ipsa diaboli
argumentatione loquuntur, di-
centes; Omnem idololatriam
vos exterminastis. Vtinam sur-
da fierent aures nostrae, ne audi-
rent corrumpentem animas vocem.
Noli, inquit proverbialis
sermo, assiduus esse cum mulie-
re meretrice. Salutarem nam-
que dispensationis rationem
demoliri volentes, in omnem
blasphemiae excessum deuen-
erunt. Et quid ad hanc lugen-
dam rabiem dicemus, nisi ea
quae a Spiritu sancto per David
psalmographum prolata sunt?
*Venenum aspidum sub labiis eo-
rum; sepulcrum patens est guttur
eorum; linguis suis dolose agebant.*
Hinc & deciderunt a cogitatio-
nibus suis, iudicati a Christo
Deo nostro, qui nos eripuit ab
idolorum errore. Ipse enim ho-
mo perfectus propter salutem
nostram fieri dignatus, omnem
idololatriam exterminavit. Di-
xit enim per prophetam: *Ecce
dies veniunt, & delebo nomina si-
mulacrorum a terra, & iam non
erit eorum memoria.* Certum er-
go est quod prophetia in ipsum
referatur, & non sicuti ipsi di-
xerunt, ad imperium princi-
pum. Apostasiae quippe prop-
rium est, hanc gratiam seu do-
num aliis* acquirere. Clamant
Christiani ex magniuoco Isaia
potati: *Non legatus, non ange-
lus, sed ipse Dominus saluauit nos.*
Si vero, vt ipsi fatentur, epi-
scoporum collegium vel regum

imperium eruit nos ab errore idolorū, aberravit a veritate humanum genus; * & non saluantes, sed alterius magna extolentis est hoc credere saluum. Ab idolorum enim errore ac deceptione Christo Deo nostro eruente nos, ipsi magna extolunt, fatentes se redemptionem fecisse. O arrogantiam & amentiam! Frustrati quippe veritate, & mente ac sensibus excæcati sunt; propriisq; coniecturis & phantasiis decepti, adulatione * intincti sunt: & aptas ac decentes declamare imperatoribus laudes recusantes, ea quæ in Christum Deum nostrum referuntur, eis deprompserunt: cum magis oporteret fortitudines horum edicere, contra hostes victorias, barbaricas subiectiones, quas in imaginibus & in parietibus in memoriam narrationis multi pinxerunt, & videntes ad amorem & zelum traxerunt: * subiiciendorum acquisitiones, consilia, trophæa, mundanos status, ciuiles ordinationes, ciuitatum directiones. Hæ sunt laude dignæ ac bonæ offerendæ imperatoribus famæ, per quas & omne quod subditum * esset eis, prouocaretur ad mentem. Porro linguas adhuc acutas habentes, & iram ac accusationem spirantes, in obscura luna * se putant sagittare rectos corde, dicentes ita.

* Gr. alio saluante hoc, & alio saluarum a se illud iactante.

* demeriti

* subiectionum conseruationem,

* est eis, prouocatur ad beneuolentiam.

* videntur sag.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Germani, Georgii & Mansur, male opinionis virorum, sensum vos dissolulistis. Germano duplici sensu, & ligni cultori, anathema.

ANNO CHRISTI 787.

κράτος ἐρρύσατο ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδῶλων, διελεύθη ὡς τῆς ἀληθείας τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀλλοῦ τοῦτο σώσωντος, & ἄλλου μεγαλαυχώντος τοῦτο διασώσασαυ. τῆς γὰρ εἰδῶλων πλάνης & ἀπάτης Χριστοῦ ἡμῶν ῥυσσάμενου ἡμᾶς, αὐτοὶ μεγαλαυχῶσι τὸ δόξασαν ποιήσαντες. ὡς τῆς ἀλαζονείας & ὑψηλοῦς, ἐκείνους γὰρ τῆς ἀληθείας, τοῦ νοῦ & τοῦ φρένα ἀπετυφλώσαντες καὶ ταῖς οἰκείαις δοκίμοις & φαντασίαις, τῆ κολακίᾳ καταπατιδέντες ὡς ἐπιπλάσωται. & τὰ ἀρμόδια ἐπρέποντα ἀναγρῶν τῶν βασιλείων ἐγκώμια ἀπεσάμντοι, τὰ εἰς Χριστὸν τοῦ ἡμῶν ἀναφερόμενα αἰτίως παροσιφονήσαν. ἐδὲ μᾶλλον αὐτοῖς τὰς ἀνδρίας τῶν ὕψων ὕψων, τὰς κτῆ τῶν πολεμίων νίκαις, τὰς βαρβαρικὰς ὑποπλώσεις, αἷ ἐν εἰκόσι & διατοίχοις εἰς μνήμην ὕψων πολλοὶ ἐπιλογηθήσαν, τῶν ὁρῶντας πρὸς πόδων & ζῆλον ἔλκοντες: πλὴν τῶν ὑψηλῶν ὡς ποίησιν, τὰς βουλας, τὰ ὕψων, τὰς κοσμικὰς συστάσεις, τὰς πολιτικὰς καταστάσεις, τὰς τῶν πόλεων ἐπανορθώσεις, αὐτῶν ἀξιοπαίνοι βασίλειων ὑψημῶν, αἰνέσις καὶ πᾶν τὸ ὑψηλὸν προσκαλωῦται εἰς ὕψων. τὰς γὰρ γλώσσας ἐπιπεδημένους ἔχοντες, & ἐμπνέοντες ὀργῆς & συκοφαντίας, ἐν σκοτομίᾳ δοκοῦσιν καταβῶν τῶν ὡς τῆς καρδίας, λέγοντες τὰς εἰ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀνέγνω.

Γερμανοδ, Γεωργίου & Μανσοῦ τῶν κακοδόξων φρόνημα ὑμεῖς διελύσατε. Γερμανῶ τῶν διγνώμων καὶ ζυλολάτρη ἀνάθεμα.

ANNO CHRISTI 787.

Γεωργίω τῷ ὁμόφρονι αὐτῷ, καὶ Φαλασευτῇ τῇ πατρικῶν διδασκαλιῶν, ἀνάθεμα.

Μανσοῦρ τῷ κακονύμῳ καὶ σαύρακλιώφρονι, ἀνάθεμα.

Τῶ εἰκονολάτρῃ ἔ Φαλοσχεράφω Μανσοῦρ, ἀνάθεμα.

Τῶ τῆ Χρῆστοῦ ὑβρεστῇ ἔ Ἰππολύτῳ τῆ βασιλείας Μανσοῦρ, ἀνάθεμα.

Τῶ πῆς ἀσεβείας διδασκάλῳ καὶ ἄφρονητῳ τῆς θείας γραφῆς Μανσοῦρ, ἀνάθεμα.

Ἡ τριάς τῶν τρεῖς καθεύλει.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνέγνω.

Εἴπω μὲν πρὸς πάντας τὰ τῆ προφήτου ὄψις πόρνης ἐχρῆτό σοι, ἀκήρατον πρὸς πάντας. ἔ ἤρ' ἐκείναι εἰς τὰ ἑαυτῶν ὀνειδίη, ἀγὰρ Ἰππολύτῳ ἐξέλωπιζόμεθα, τοὺς σεμνῶς βεβιωκότας μὴ κτερίζον εἰδάσαι. βδελύγμα ἤ ἀμύδρωτοῖς θεοσεβῆα. οὕτως ἔ οὗτοι χεῖλη ἔχοντες δόλια, ἐλάλησαν καὶ τῇ δικαίων ἀνομίῳ ἐν ἰσοερηφανία καὶ ἔξουθενώσθ. ἀλλὰ κύριος ἐκρυψεν αὐτοῖς ἐν ἀποκρύφῳ τῷ πρὸς ὅπου αὐτῆς, ἔ ἀπὸ παραχρῆς αὐτῶν ἐσκέπασεν αὐτοῖς, καὶ ἀπὸ ἀπίστοιῆς τῆς γλωσσῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτοῖς, ὡς φασῆρες ἤ ἐν κόσμῳ διέλαμψαν, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες. ἔ Γερμανοδιδύχ' ἐν τοῖς ἱεροῖς γραμμασιν ἀναπετραμμένον, καὶ ὡς Σαμουὴλ ἐκ βρέφοις τῷ θεῷ ἀναπετραμμένον, ἔ τ' ἑτασίων πατέρων ἐφάμιλλον· οὐ τῆς διαλογαῖς ἔξακολουθεῖν ἀνάγκαιον· διαβεβόλωται τὰ συζητήματα ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. αἱ γὰρ ὑψώσθ' τῆ θεοῦ ἐν τῷ λαύρῳ αὐτῷ, καὶ ῥομφαῖαι δίστοιμοι ἐν τῆς χερσὶν αὐτῆς, ἀκονηζόμεθα κατὰ τῆς ἀπειθου-

Georgio consentaneo eius, & falsario paternorum magisteriorum, anathema.

Mansur nequam nominis, & similia Sarracenis sentienti, anathema.

Imaginum seruitori & falsa scribenti Mansur, anathema.

Contumelioso in Christum, & insidiatori imperii Mansur, anathema.

Impietatis doctori & malo interpreti diuinae scripturae Mansur, anathema.

Trinitas tres istos deposuit.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ legit.

Dicamus ad haec illud prophetae: *Facies meretricis facta est tibi, renuens erubescere ad omnes.* Etenim illae in sua opprobria & turpia studia venustatae, eos qui pudice viuunt, sublanare consueuerunt. Abominatio enim peccatoribus Dei cultus. Ita & isti labia habentes dolosa, locuti sunt contra iustos iniquitatem in superbia & contemptu. Sed Dominus abscondit eos in abdito vultus sui, & a conturbatione eorum contexit eos, & a contradictione linguarum ipsorum eruit eos. Ut luminaria enim in mundo luxerunt, verbum vitae continentes: Germanus videlicet, qui in sacris literis enutritus, & ut Samuel ab infantia Deo deputatus, atque sanctis patribus est confimilis comprobatus. Cuius sequi disputationes necessarium esse, conscripta eius affirmant * per vniuersum orbem. Exaltationes enim Dei in faucibus eius, & gladii ancipites in manibus eius, iaculati contra diffi-

Psal. 11.

** celebrata*

per

Psal. 149.

dentes ecclesiasticæ traditioni. Et Georgius patria Cyprius, qui euangelice * patrimonium venundans, & Christum Deum nostrum, qui dedit nobis normam dispensationem suam, imitans, non contendit, non clamavit: cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: percutienti se maxillam verteabat & alteram, angarianti se mille passus apponebat & duplum: tulit iugum a iuuentute sua, bonum arbitratus secundum prophetam singulariter sedere, & silere. Atque Ioannes qui ab eis iniuriöse Mansur appellatus est, quique dimissis omnibus Matthæum euangelistam æmulatus, Christū secutus est, maiores diuitias arbitratus thesauro quem in Arabia dereliquit, opprobriū Christi; & elegit potius affligi cum plebe Dei, quam temporalem voluptatem habere peccati. Ipse itaque crucem suam & Christi portans, & secutus eū, pro Christo ab oriente per Christum tubicinavit; non tolerabilem ducens vocum nouitatem, quæ diuerso fuerat modo facta, seu præuaricatricem factionem, rabadamque insaniam, quæ aduersus sanctam Dei catholicam ecclesiam erat armata. Sed hanc publicans, omnes exhortando & admonendo, cautos reddebat, ne adducerentur cum operantibus iniquitatem; quærens in ecclesiis antiquam legislationem teneri & pacificam constitutionem, quam Dominus discipulis * suis nominis sui vocabulum fortientibus donauit, dicens: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.* His ergo reue-

* vitam infituentis

Thr. 3.

* Gr. in aliena f. regione facta,

* fuis tamquam infigne donauit, Ioan. 14.

των τῆ ἐκκλησιαστικῆ παρὰ δόξῃ. Γεώργιος δὲ, οὗ Κύπρου ἡ πατρίς, διαγε-
λικῶς τὸ βίον ἐμπολιθυσάμενος, Χρι-
στὸν ὁ θεὸν ἡμῶν ὁ δόντα ἡμῖν ἕσο-
ρη μὲν πλὴν οἰκονομίᾳ αὐτῆ, μιμη-
σάμενος, ἐκ ἤρεσεν, ἐκ ἐκράυασε ροι-
δορὸν μὲν ἐκ ἀντεροδρόσου, πάσων
ἐκ ἠπέλιπσε, τῶ τυπῶντι αὐτὸν εἰς πλὴν
σαζόντα ἐξέσφραξε πλὴν ἄλλω, τῶ αἰ-
γαρῶντι αὐτὸν μίλιον ἐν ποροσπίδι
τὸ διπλάσιον ἦρε ὁ ζυγὸν ἐκ νεότη-
τος αὐτῆ, ἀγαθὸν ἠρησάμενος καὶ τὸ
προφήτῳ καθίστα καταμύνας ἐ σω-
πῆσαι. Ἰωάννης δὲ, ὃς ἑστὶ ἀπὸν ὑπε-
στακῶς Μανσοῦρ ποροσηρόβιται, ἀφῆκε
πάντα, Ματθαῖον ὁ διαγελησὶν ζυ-
λώσας, Χριστῶ ἠκολούθησε, μείζονα
πλοδοτὸν ἠρησάμενος τῆ ἐν Αραβία
θησαυρῶν ὁνειδιδομὸν τῆ Χριστοῦ
καὶ εἰλέτο μάλλον συγκακουχίᾳ τῶ
λαλοῦ τοῦ θεοῦ, ἢ ποροσκαιρον ἐχὼν ἀμύ-
πας δόπλαισιν. αὐτὸς οὖν ὁ σωρὸν
ἐαυτῆ ἐ τῆ Χριστοῦ δόξα μὲν, ἐ ἀκο-
λουθήσας αὐτῶ, ἕσπερ Χριστοῦ ἐ τῆ
Χριστοῦ ὅς ἀπατολῆς διὰ Χριστοῦ ἐ-
σάλπισε· μὴ φορητῶν ἠρησάμενος πλὴν
ἐν ἄλλοδαπῇ γεροντῶν καινοφανίᾳ,
ἐ πλὴν καὶ τῆς ἀγίας τῆ θεοῦ καθολικῆς
ἐκκλησίας ἀδεσιμον συσκιβίλῳ λυσώ-
δη μανίαν· ἀλλὰ τῶ τῶ θριαμβού-
σας, πάντας παραμνεπικῶς καὶ νοουδι-
τηπικῶς ἠσφαλίξτε, μὴ ἀπαρῆται
μετὰ τῆ ἔργα ζυγῶν πλὴν ἀνομίαν·
ζητῆ ἐν ἐκκλησίαις πλὴν δόξα μὲν δε-
σιμοδεσίᾳ κρατῆσαι, καὶ πλὴν εἰρη-
ναίᾳ κατάστασιν, ἡ ὁ κύριος πῶς
μαθητῶν αὐτῆ ὡς * γινώμενον τῆ τῶ * γινώμενον
ὀνόματι αὐτῆ κεκληθῶντων ἐ δωρησάτω,
λέγων· εἰρηνῶν τῆ ἐμῶν δίδωμι ἡμῖν,
εἰρηνῶν τῆ ἐμῶν ἀφήμι ἡμῖν. τούτων
οὖν

ANNO CHRISTI 787.

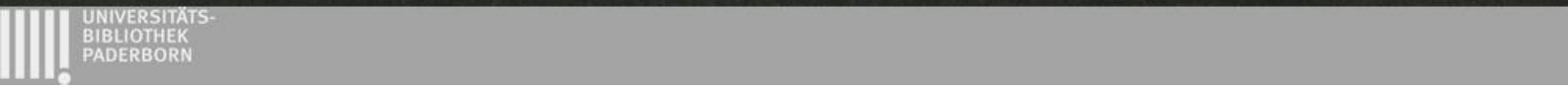
ANNO CHRISTI 787.

οὐδ' ἴψ' ἀδελφίμων ἀνδρῶν καὶ ἀξίων πύσως οὕτως ἀναδιχθέντων ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, πῆς ἡ παρὸς αὐτῶν ἐπαναστατικὴ συκοφαντία, καὶ οἶον φρενωδεσάτη, ἢ καὶ φέρειν πρὸς οὐ δυνάται; ὄντως ἀγνόημα ἠγνόησαν ὁ παλαίπαροι, πῆς οἰκείαν γλώσσαν ἀζημίως ἀπογυμνώσαντες, Γερμανὸν μυστηπόλον εὐτύω καὶ ἱερέα Χριστοδότῃ καὶ ξυλολάτρῃ ὀνομάσαντες, ὡσαύτως καὶ Γεώργιον καὶ Μωσοῦρ· ὅποτε οὐδὲ ἴψ' ἐν πέλει πρὸς τοιοῦτον βλάσφημον τῶ ὁμοπίσω παροσέριπεν. ὁ Ἑβραίων δὲ καὶ Ἀγαρηῶν καὶ ἄλλων ἀπίστων ἐγκλησὶν τοιαύτῃ παρὸς τῶ θεοῦ τύπου τῶ σταυροῦ, καὶ ἴψ' στήθεσιν εἰκόνων, ὅ ἱεροῦ ἀναπεθεμένων τῶ θεοῦ, πολλαχῶς ὁ Χριστιανοὶ ἐνεκλήθησαν ἐπεὶ Χριστιανὸς ὁμοπίσω τοιαύτῃ ἐκλήθησιν οὐδαμῶς παροσῆαζον. ἀλλὰ δὴ ἀρεστὸς ὁ δικαίος τῶ ἀδίκῳ, ὡσαύτ' ὁ φελαμῶσιν ἢ ἴλιος, αὐτοὶ ἴψ' δραπέτευσαντες δὸς τῆς ἀληθείας, ὅ τῶ ἐκκλησιαστικῷ θεσμοῦ ὁξωθέντες, παρὸς δόξαν τοῖς λευθηγορήμασι καὶ τῆς λοιδορείας· ὅ οὐδὲν ἔπρον σωμαρῶσιν, ἢ κατηγορήσῃ ἴψ' Χριστιανῶν καὶ ἴψ' ἑ θεοῦ ἱερέων, κατελεσιπέται θεὸν ζῶντα ὅ ἀληθινόν, ὅ εἰκόσι λατρεῖν ἐπεσβόλοι πινὲς ὅ λαβητῆρες, ἀκρίτῳ μῦθῳ τε ὅ ἀμῶρπεπίς γινόμενοι. ὅ πῆς ἴψ' φοβομῶν ὅ κύριε καὶ γαλῶντων οὐ πλατῶν αὐτῶν καταχῆροι γέλωτα; ἢ μᾶλλον οὐ συγνὸν πένθος παρὸς αὐτῶν καὶ νύκτα βαθεῖον παρὸς αὐτῶν αὐτῶν ἀσέβειον; ὅ ἐπεὶ δὲ ἐφάρεται κακῶν καὶ ὅ θεῖον δόξασον ὄντες, ὅξέλιπον ὅξερειωθῆς ὅξερειωθῆς, τῆς αὐτῶν φλυαρείας

rendis viris & fide dignis taliter in ecclesia catholica demonstratis, quæ est aduersus eos infurgens accusatio, & quam hæc est horrenda, quam etiam ferre quis omnino non poterit? Vere ignorantiam ignorauerunt miserari, propriam linguâ inhoneste denudantes, Germanumq; mysticum sacrificatorem & sacerdotem Christi, duplici sensu & ligni seruitorem nominantes; similiter Georgium & Mansur: cum aliquando nec ex principibus quisquam talem blasphemiam ei qui vnus fidei secum erat, iniecerit: ab Hebræis autem & Agarenis, & aliis infidelibus querela tali tam super diuino typo crucis, quam super venerabilibus imaginibus & aliis sacris Deoque dicatis rebus, sæpe Christiani accusati sunt. Nam Christianus Christiano huiusmodi accusationem nullatenus intulit: sed inutilis est iustus iniusto, quemadmodum lippis oculis sol. Ipsi quippe fugientes a veritate, atque ab ecclesiastica lege repulsi, traditi sunt falsoquii & maledictis; & nihil aliud colligunt, quam vt accusent Christianos & Domini sacerdotes, quasi dereliquerint Deum viuum & verum, atque iconis deseruiant: maledici quidam & læsi, multiloqui, & horum sectatores effecti. & quis timentium Deum, & deridentium non latum risum suum effundat: vel potius non tristi lamento induatur & nocte profunda super hac ipsorum impietate? Et quia cum sint inuentores malorum secundum diuinum Apostolum, defecerunt scrutantes scrutinia, garrulitatibus eorum bene

* ἴψ' ὅξέλιπον ὅξερειωθῆς

* Gr. conuiciatores, locutores temerarii, & linguaces

valere fatentes, sufficienter Dei gratia ad perfectam destructionem vanarum cogitationum falsi nominis eorum scientiæ * consummantes, & cum veteribus hæresibus errorem inanis prauitatis ipsorum connumerantes, hunc excidimus gladio spiritus: age nunc instruamus animos audientium. Omnia ergo presentia sunt intelligentibus, & erecta his qui inueniunt scientiam, sicuti Prouerbiatori bene, nec non & veritati videtur. Sancta enim Dei catholica ecclesia ex diuersis & variis rebus eos qui sibi nati sunt, trahit ad poenitentiam & ad agnitionem mandatorum Dei custodiæ; & omnes sensus nostros festinat dirigere ad gloriam eius, qui est super omnia Deus; atque per auditum & visum correctionem facit, ipsa quæ gesta sunt, vultibus eorum qui accedunt, apponens. Quando namque ex auaritia & amore pecuniarum rapit quemquam, ostendit ei in imagine Matthæum, qui ex telonariis apostolus factus, auaritiæ furia derelicta Christum secutus est: & Zacchæum in sycomorum ascendente, desiderantē Christum videre, ac ei repromittentem dimidiū substantiæ se præbere pauperibus, & si cui aliquid abstulit, reddere quadruplum: & fit ad custodiam conuersionis & iugem memoriam, imaginalium formationum continua visio, ne repedetur ad propriū vomitum. Rapuit rursus alium desiderio meretricio depresso; pudici Ioseph imaginem apponit, qui fornicationem abominans, & hanc pudicitia vincens, illud quod dicitur ad imaginem custodiuit,

* disputa-
tione per-
acta,

Prou. 8.

Matth. 9.
Marc. 2.
Luc. 5.

Luc. 19.

Gen. 39.

ἐρράδως φερόντες, ἰκανὰ θεοῦ χελεῖν
πρὸς τελείαν ἀνάδυσιν τῆς ματαιῶν
λογισμῶν τῶν ψευδωνύμου αὐτῶν γνώ-
σεως ἀπορήσαντες, καὶ ταῖς παλαιαῖς ἀ-
ρέσιν πλὴν πλάνην αὐτῶν ταύτην τῆς
* κενῆς φαντασίας συναριθμησάντες, * ἐπι-
δυστέμονον τῆ μαχαίρα τῆς πνεύματος
φέρει * καδικετευσάμενον τῆς ἀποκαμί-
νων ἐστὶ νόας. πάντα οὐκ ἐνώπιον τῆς
σωτηρίας, καὶ ὁρᾷ τοῖς ὕπερβουσι γνώσιν,
ὡς τῶν παρομιμαστῶν καλῶς καὶ τῆ δλη-
θεία δοκεῖ. ἡ γὰρ ἀγία ἔσθαι θεοῦ καθολικὴ
ἐκκλησία ἐκ διαφόρων καὶ ποικίλων
παραστάτων ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἡμετέριαι
ἐλκεῖ πρὸς μετανοίαν ἐπιγινώσκον τῆ
ἐντολῶν τῆς θεοῦ τηρήσεως, καὶ πάσης
ταῖς αἰσθησίαις ἡμῶν ἀπειθεῖ κακοδογίαν
πρὸς δόξαν τῆς ἐπι πάντων θεοῦ, ἐκ δι-
ἀκοῆς ἐξ ὁρᾶσεως τῆς ἐπι ὁρᾶσεως ποιῆ-
ται, αὐτὰ τὰ παραστὰς ἐπὶ ὄψασιν
τῆς πρὸς ἐπιγινώσκοντων πρὸς τῆς ὁρᾶ-
σεως πλεονεξίας ἐκ φιλαργυρίας ἀ-
πάση πνὰ, ὑποδείκνυσιν αὐτῶν ἐν εἰκόνι
Ματθαίου ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν
πλὴν τῆς φιλαργυρίας μαίῃ κατε-
λιμπανόμενα, καὶ χελεῖν ἀκολουθεῖ-
ται Ζακχαῖον ἐπὶ συκομορέαν ἀνερχ-
όμενον, ποδοῦνται χελεῖν ἰδεῖν, καὶ αὐτῶν
σωτασάμενον τὰ ἡμῶν τῆς ὑπερβου-
των ἀφ᾽ ἑξῆς πτωχοῖς, ἐκ εἰς πνὸς πᾶσι
κοφάντισιν, ὅσοι δίδονται τῆς ἀπλᾶστον
ἐκ γίνεται πρὸς φυλακὴν τῆς ἐπιπρο-
φῆς καὶ διωκεῖ μνημεῖον ἡ τῆς εἰκονικῶν
ὑποτυπώσεων συνεχῆς δία, πρὸς τὸ μὴ
παλινδρομῆσαι εἰς τὸ ἴδιον ἐμεπον. ἡρ-
πάσαν ἐστὶν αὐτῆς ἐξ ὁρᾶσεως πορνικῶν κα-
τεχόμενον, Ἰωσήφ ἔσθαι σφόδρον πλὴν εἰ-
κονα πρὸς τῆς ὁρᾶσεως ὅς πλὴν πορνείου βδελ-
λυξάμενος, ἐκ τῆς σωφροσύνης ταύτης
νικήσας, τὸ κατ᾽ εἰκόνα διεφυλάξατο,

ANNO
CHRISTI
757.

* ἐπι-
δυστέ-
μονον
τῆς
μαχαί-
ρας

ANNO
CHRISTI
787.

οὐ μέτοχοι γίνονται **Θ** τῆς ἐρασίης.
πάλιν ἐπέφθι τῶ μακαρίαν Σωσαν-
ναν αἰαπίησι σωφροσυνῆ κοσμηθῆναι
καὶ χεῖρας ἐκτείνουσαν, τῶ δὲ ὑψοῖς
βοήθειαν Ἰπικαλουθῆναι. **Ε** Δαμιήλ
κρίτῶ προκαθῆναι, **Ε** τῶ τῶ δὲ Ἰσα-
ρουθῆναι ἐκ χερῶν πρεσβυτέρων ἀνό-
μων. **Ε** γίνεται τῆς εἰκονικῆς ἐπιλογα-
φίας ἡ μνήμη πατρὸς Φυλακῆν σωφρο-
νος βίου, ἡρπασε **Θ** ἐν τρυφῇ **Ω** βίον
δαπανήσαντα, **Ε** μαλακοῖς ἱματίοις ἡμ-
φιεσμένον, **Ε** ἀ χερῶν πένησι ἄρ-
χῆν, ἐν ποταμῶν ἐδάσει καταναλί-
σκοντα, καὶ τὸ ἀβροδιαίτον ζωῶ ἀσπα-
σάμενον. δὴνύει ἀπὸ **Θ** Ηλίου μη-
λατῶ ἡμφιεσμένον, καὶ τῆ ἀντάρκει
Ἰσοφῆ ἐκ τρυφῆναι. **Ε** Ἰωάννην τεί-
χας καμήλου ἐν δευθῆναι, καὶ ἀγρίω
μέλιτι τρυφῆναι, **Θ** δὲ Χερῶν δα-
κτύλῳ δὴνύοντα, καὶ προδιαζάφοντα
ἀφῆναι τῶ ἀμδρῆναι ἑκόσμου, σω πύ-
τοις καὶ **Ω** μέγαν Βασίλειον, ἀσκητῆν τε
Ε μοναζῶντων πλήθος κατασκευάσαντων
τῶ σώματι. διὰ τὸ μὴ ἐκτεπέδαι **Θ**
λόγον, ὀλίγων μνήμῳ ποιησάμενοι, τὰ
λοιπὰ ἐπαφήκαμεν τοῖς ἀκροαθῆναι
ἐρεωσῶν. ἐξυθῆναι γὰρ πᾶσαν τῶν ἑ
βλα-
γελίου διήγησιν ἀνάσκηλοζαφουμέ-
νῳ, καὶ εἰς μνήμῳ θεοῦ ἡμᾶς ἀγροσαν,
καὶ χαρᾶς ἡμᾶς ἐμπλάσαν. τούτων
γὰρ ἐπὶ ὄψιν ἡμῶν προκειμένων, καρ-
διά φοβουθῆναι **Ω** κύριον ἄφραι-
νετα, θάλλει παρῶσων, ψυχῆ ἀδυ-
μοδσα εἰς βιδυμία μετὰ πεποιήται, καὶ
ἄλλῳ μὲν ἑξοπάτρος Δαβίδ ἐμνή-
θει τῶ θεοῦ, καὶ ἄφραθῆναι. μνήμῳ
οὐ θεοῦ δὲ ἀπάν πάντοτε ἐχόμεν. ἡ γὰρ
ἀνάγνωσις ἐδὲ ὅτε καὶ ἐλλείπει ἀδεαξ ἐν
τοῖς σεπτοῖς ναοῖς ἡ εἰκονικῆ ἀνάπρω-
σις ἐπαίρας **Ε** πρῶτῳ καὶ μεσημβρίας, ὡς

cuius participes efficiuntur qui hanc dilexerunt. Iterum alibi beatam Sufannam proponit pudicitia ornatam, & manibus extensis adiutorium ab excelfo invocantem, & Danielem iudicem praesidentem, & hanc e-ruentem de manibus seniorum iniquorum: & fit imaginis titulationis memoria ad custodiam pudicæ vitæ. Rapuit in deliciis substantiam suam consumentem, & mollibus vestimentis vestitum, quæ oportet egenis præbere, in talibus vestibus expendentem, & delicatam vitam amplectentem; & ostendit ei Eliam melote amictum, & sufficiens esca contentum: & Ioannem pilis cameli indutum, & agrestis melle nutritum, Christumque digito demonstrantem, & profitentem hunc tollere peccatum mundi. Cum his etiam magnum Basilium, atque ascetarum & monachorum multitudinem, corpore arefactorum. Ne vero extedamus sermonem, paucorum mentionem facientes, reliqua dimisimus audientibus perscrutanda. Habemus enim omnem euangelii narrationem depictam, & ad recordationem Dei nos adducentem, & gaudio nos replentem. His enim vultibus nostris appositis, cor timentium Dominum lætificatur, floret facies, anima tædio affecta in alacritatem transfertur, & pfallit vna cum Dei patre Dauid: Memor fui Dei, & delectatus sum. Memoriam ergo Dei per eos semper habemus. Lectio enim minus nonnunquam recitatur in venerabilibus templis, imaginis vero formatio vesperare, mane & meridie tamquā in

Dan. 13.

Matth. 3.

Marc. 1.

Psalm. 76.

eis stabilita, narrat nobis & annuntiat veritatem gestorum. Suscipiamus ergo traditionem ecclesiæ, honoremus legiflationem; ne scrutemur piam & legitimam consuetudinem, ne curiose agamus aduersus antiqua iura. Omne quippe quod in commemorationem Dei * conditur, acceptum est illi. Qui vero præter hanc traditionem efficiuntur, cuius participes facti sunt omnes qui germane filiorum adoptionem receperunt in catholica ecclesiâ, merito nothi sunt, & non filii. Itaque sentiamus bonum & optimum esse, venerabilium imaginum positionem in ecclesiâ fieri, & spiritaliter reduci per has ad principalium suorum memoriam, atque istas propter earumdem honorificentiam & salutare & amplecti, ac debitam adorationem impendere. Siue ergo alicui sit salutationem gratum vocare, siue adorationem (hoc ipsum enim est vtrumque; nisi forte quis adorationem quæ secundum latrariam exhibetur, intelligat: alia enim est hæc, vt multipliciter est ostensum) tantum dignus is qui accedit, sit adoratione. At si non fuerit dignus, purificetur primum, & ita demum accedat ad imaginalem venerabilem formam. Nec instantia satanica sit erga adorationem earum, neque formido iniquæ suspicionis habens occasionem: quia si accessero imaginem hanc salutaturus, inuenior latrariam quæ in spiritu est, huic impendere. Absit suspicio hæc. Impugnatores enim Dei atque vaniloqui serpentem imitantes, hæc garrulis linguis effantur. Etenim ipse accedens mulieri susurravit mendaciter: Quid,

*dicatur,

ἐν αὐτοῖς καθιδρυμένη, δικεῖται ἡμῖν ἔ
 ἀγγέλλει τὴν τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας
 ἀλήθειαν. δεξώμεθα οὖν τὴν παλαιὰν
 ἐκκλησίας, πηλοῦμεν τὴν δεσπο-
 δεσίαν· μὴ παλαιᾶς ἀσέβειας τὴν ἁ-
 σεβῆ ἔνδεσμον σωθήσεται· μὴ πολυ-
 παρονομήσων τὰ θεῶν ἀδικαί-
 παῖ γὰρ ὁ εἰς ἀνάμνησιν ἔθετο ἀνάμνη-
 ται, ἵνα δεκτὴν αὐτῶν. (1) δὲ ἐκ τῶν γινώ-
 μνοι τῆς παλαιᾶς ἀσέβειας ταύτης, ἧς μέτο-
 χοὶ γέγονασιν πάντες (2) γνησίως ὑποστη-
 δύντες ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀρε-
 νόδοι εἰσὶ, ἔσονται υἱοὶ. ἐκκοῦν ἀσέβει-
 ας ὅτι καὶ καλῶς ἐστὶ τὴν τῆς σεπτικῶν
 εἰκόνων ἀνάμνησιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ
 πνευματικῶς δι' αὐτῶν ἀναμνηστικῶν
 τὴν τῆς παλαιᾶς ἀσέβειας αὐτῶν ἀνάμνη-
 σιν, ἔσονται διὰ τὴν αὐτῶν πηλοῦσθαι
 ἔσονται ἀσέβειαν ἔσονται ἀσεβῆσαι, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην προσκύνησιν ἵνα πο-
 νέμεν. εἴτε οὖν ἀσέβειαν πνεῦστο φί-
 λον καλεῖν ἢ προσκύνησιν· ταυτὴν γὰρ
 ἀμφοτέρω, εἰ μὴ ποῦ τὴν κατὰ λατρείαν
 προσκύνησιν πρὸς ἐνοήσεν· ἀλλὰ γὰρ
 αὐτῆ, ὡς πολλαχῶς δεδύκεται· μὴ (3)
 ἄξιός ἐστι προσερχόμενος ἔσται πρὸς
 κύνησιν. εἰ δὲ ἐκ ἄξιός, καθαρῶ-
 τῶ προσκύνῃ, ἔσται οὕτως προσελθῆναι
 τῇ εἰκονικῇ σεπτικῇ ἀναμνηστικῇ, μὴ ἐνσα-
 σις σατανικῇ εἴη παρὰ τὴν αὐτῶν προσ-
 κύνησιν, μὴ τε δόλια ὑπονοίας ἐχρῆσαι
 παρὰ φασιν πονηρᾶς· ὅτι εἰ προσελθῶ τῇ
 εἰκόνι, ταύτῃ ἀσέβειαν, βίβλοσκο-
 μαί τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν αὐτῆ
 προσκύνῃ. ἀπαγε τῆς ὑπονοίας ταύ-
 τῆς. θεομάχοι ἔσονται κενόλογοι (4) ὄφιν μι-
 μοῦμενοι, ταῦτα γλωσσολογοῦσι. ἔσονται
 αὐτῶς τῇ γυναικὶ προσελθῶν ἐμύθησε

ANNO
 CHRISTI
 747.

ANNO
CHRISTI
787.

Ψευδολογίας · ἢ εἶπεν ὁ θεός ; διὰ
παντὸς ξύλου τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ
βροσθὸς φάγη, διὰ δὲ τῆς ξύλου τῆς ἐν
μέσῳ τῆς παραδείσου, οὐ φάγετε ἀπ'
αὐτῆς. οὕτως καὶ οὗτοι τὰς ἐπιλυδριώδους
καρδίας Ἰσαπατωσὶ, λέγοντες, ὅτι ὁ
προσωπικῶν εἰκόνα τῆς κυρίου, ἢ τῆς
ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀληθῶς
θεοτόκου, ἢ ἀγίων ἀγγέλων, ἢ πνοῆς τῆς
ἀγίων, πῶς ἐν πνεύματι λατρείαν ταύ-
τη προσφέρει. μὴ ἀπατηθῶμεν οὐκ
τῷ λόγῳ αὐτῶν Ἰσραηλῆσις & Ἰσραή-
μιασις τῆς διαβόλου αὐτῆ. ὁ θεολόγος
Γρηγόριος ἀναγράφει τοῦτο τὸ μύθευ-
μα, ὡς ἀκαλόγητος πᾶσιν ἡμῖν πῶς
Βηθλεὲμ σεβάσθη, καὶ πῶς φάτῃ
προσωπικῶν. οὐκ οὐκ δὲ & Μα-
ξιμος ὁ ἀσίδιμος, οὗ ἔπαμος ἐν πάσαις
ταῖς ἐκκλησίαις, λιβίκα μετὰ πινῶν ἀν-
δρῶν διαλεγόμενος πρὸς ἐκκλησιαστι-
κῶν προσματῶν, θεῖον τύπον τῆς τιμίου
σαυροῦ, ἀγίου διαγγέλιον καὶ σεπτικῶν εἰ-
κόνα προστάτων εἰς μέσον ἀγαθῶν, καὶ
ταῦτα εἰπὴν βεβαιώσας τῆς λαληθέντων
οὐκ αὐτοῖς ἠσπασατο. ὁ δὲ τῆς ἀθανά-
σίας ἐπιόντος τρανότατα ἡμῖν διαγο-
ρᾶς ἐν τῇ πρὸς Μαρκελλίνον ἐπιστο-
λῇ, ἡὲν προσέταξεν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ἐρ-
μιλικίας τῆς ψαλμῶν, οὕτως λέγων·
πῶς βίβλον τῆς ψαλμῶν λαμβάνων,
τὰς μὲν πρὸς τῆς σωτήρος προφητείας
συνήδως ἐν ταῖς ἀλλαις γραφαῖς δου-
μαζῶν καὶ προσωπικῶν διεξέρχεται. ὁ-
ρεῖς; τὰς τῆς σωτήρος προφητείας ὁ δε-
σπότης πατὴρ προσκινεῖν ἡμῖν ὡς ἀ-
καλόγηται. & εἰ ταύτας δισεβῆς προσ-
κινεῖν, πόσω γε μάλλον τὰς ἐκβάσεις
τῆς προφητικῶν ἐμφάσεων ἐν εἰκόνι
ὁρεῖντας ἀναγκαῖον ἔστι προσκινεῖν; ἔ-
χῃ γὰρ ἡ προφητεία· ἰδοὺ ἡ ἁγία δέσποινα ἐν

perhibens, dixit Deus? ex om-
ni ligno quod est in paradiso,
comedes: de ligno autem quod
est in medio paradisi, non come-
detis. Ita & isti effeminata cor-
da seducunt, dicentes: Quia qui
adorat imaginem Domini, aut
intemeratae dominae nostrae ac
vere genitricis Dei, vel sancto-
rum angelorum, aut cuiusquam
sanctorum, latrariam quae in spi-
ritu est, huic offert. Ne decipia-
mur ergo sermone ipsorum: ad-
monitio enim & prava diaboli
est haec assertio. Nam & theo-
logus Gregorius hanc destruit
fabulationem, omnibus nobis
iubens, cum dicit: Bethlehem
cole, praesepe adora. Cum hoc
autem & Maximus memoran-
dus, cuius laus in omnibus est
ecclesiis, dum cum viris quibus-
dam de ecclesiasticis negotiis
disputaret, diuinum precio-
sae crucis typum, sanctum euan-
gelium & venerandam iconam
praecipit in medium afferri, &
haec cum illis ad certitudinem
eorum quae dicta sunt, saluta-
uit. Athanasius autem, qui ab
immortalitate nomen accepit,
expressius nobis annuntiat in
epistola ad Marcellinum missa,
quam praordinavit in codice
interpretationis psalmodum, ita
dicens: Libro psalmodum quis
accepto, * Saluatoris quidem
prophetias consuete sicut in a-
liis scripturis admirans & ado-
rans * egreditur. Videtne qua-
liter prophetias egregius pater
adorare nobis iubeat? Et si has
pium est adorare, quanto magis
prouentus prophetiarum asser-
tionum in imagine visos neces-
sarium est adorare? habet enim
prophetia: *Ecce virgo in utero* Isa. 7.

Gen. 3.

Orat. de
nat. Dom.

* Gr. de sal-
uatore

* prosequi-
tur.

habebit, & pariet filium. Hanc ergo prophetiam in imagine nos videntes, id est virginem cum amplexatē quem peperit, quomodo sufferemus, quo minus adoremus & salutemus? Quis in eruditus mente differre audeat ad huiusmodi salutationem? Dignos nosmetipfos adoratione faciamus, ne accedentes indigne

* Ozam pœnam incidamus. Ipse quippe tangens arcam, eadem hora periit, indigne approprians illi. Quamquam & ipsa diuersis figuris variata, & ex lignis constructa fuerit, quemadmodum & imaginum factura. Porro hi qui dicunt imaginales formationes sufficere in commemorationem tantum haberi, & non etiam ad salutationem, vnum recipientes, alterum reprobantes, per hoc * prauī quidam, partimque mendaces & partim veraces demonstrantur: alias quidem vera confitentes, & alias * deprauantes. Et o insensibilitatem horum! Ergo qui aliquando eramus orthodoxi ac veritatis calumniatores, nunc harum efficiamur aduocatores; & pro reprobatione ecclesiasticarum traditionum petamus veniam peccatorum. In omnibus his mandata custodiamus per ea quæ præcepta sunt: ambulemus prophetica vocem audientes, quæ dicit: Si * annuntiauerit tibi homo, quid bonum, aut quid requirat Dominus abs te, quam ut facias iudicium, & diligas misericordiam, & paratus sis ambulare cum Domino Deo tuo? Super hæc furorem sopiamus, linguam refrenemus, mendacio ac turpiloquio, & maledicto * retinētes. Oculum

γαστρι ἐξεί, καὶ τέξεται υἱόν. ταῦτ' αὖ οὐ πῶς προφητεῖα ἐν εἰκόνι ἡμεῖς ὁρῶντες, ἥτοι πῶς παρθένον ἀγκαλιζομένην ὃν ἔτεκεν, πῶς ὑπενέγκωμεν μὴ προσκυνεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι; τίς ἀπίθρευτος ὁ νοῦν ἀβάλα ἐδὲ τολμήσῃε πρὸς τὸ ποιοῦν ἀσπασμόν; ἀξίους οὐκ ἑαυτῶν ποιήσωμεν τῆς προσκυνήσεως, ἵνα μὴ προσελθόντες ἀνάξιως, τῶ * Ὁ ἢ πῶς πτωχῶν πεισώμεθα. αὐτὸς γὰρ προσλαύσας τῆς κίβωτοῦ, αὐθάρρον ἀπέλειθε, ἀνάξιως αὐτῇ προσεβήσας· καὶ τοι γὰρ καὶ αὐτῆς διαφόροις μορφαῖς πεπωκισμένης, ἐκ ἐξύλων κατεσκευασμένης, κατὰ τὴν καὶ τῆς εἰκόνων ποίησις. Ὁ δὲ γὰρ δεκτεῖσθαι λέγοντες τὰς εἰκονικὰς ἀνατυπώσεις εἰς ἀνάμνησιν μόνον ἔχον, καὶ οὐκ ἐν εἰς ἀσπασμόν, τὸ μὲν δευτέρω μὲν, τὸ δὲ ἀδελφωτῶν, ἡμιφασολοί ἵενες καὶ ψευδαληθείας δευτερεύοντες, ἀλλοθι μὲν ὁμολογησώμετες τὴν ἀληθείαν, ἐπεσφῶσι δὲ φασολογῶντες, καὶ ὡς τῆς πύτων παραφροσύνης ἐκκοῦσθαι ποτε κατήγοροι τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἀληθείας, νυνὶ σωτήριοι πύτων γινώμεθα· καὶ ὑπὲρ τῆς ἀδελφότητος τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἀνηπισώμεθα συγγνώμην τῆς ἀμνηστίας. ὅτι πᾶσι πύταις τὰς ἐντολὰς φυλάξωμεν διὰ τῆς προσεγγιᾶς· ὁ δὲ ὑπομῆν πῶς προφητικῶ φωνῶν ἐνωπιοζώμενοι πῶς λέγουσαν· εἰ ἀγγέλι σοι ἀνθρώπε, πῆ καλόν, ἢ πῆ κύνει· ἐκζητῶ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τίς ποιῆν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον, καὶ ἐπιμονεῖ τῆς περὶ ἐκείνου κύνει τῆς θεοῦ σου πύταις θυμὸν κατενώσωμεν, γλώσσῃν χαλινώσωμεν, ψεύδους, ἀγρολογίας τε καὶ λειδορίας ἀπέχεσθαι. ὀφθαλμὸν

* in Ozam
2. Reg. 6.

* Gr. femi-prauī

* i. vituperantes.

Mich. 6.
* annuntia-
rum est o
homo,

* abstinētes.

ANNO
 CHRISTI
 787.

σωφρονισμῶν· γαστέρα παιδαγωγί-
 σωμῶν· τῆ ψαλμοδία καὶ τῆ προσευ-
 χῆ παροικητήριων· ἐν πάσι τοῖς
 δεδωρημένοις ἡμῖν παρὰ Θεοῦ ὠχα-
 ριστήσιον· ὄρκω μὴ ἐδίσσωμεν τὸ σῶ-
 μα ἡμῶν, ἀλλὰ τῆς κωδικῆς φωνῆς
 ἀκούσωμεν λεγουσῆς· ἐγὼ δὲ λέγω
 ὑμῖν, μὴ ὁμῶσαι ὄρκους. δόξα αὐτῷ πατρί-
 σωμῶν πῶς κέτω μέρουσαν· τὸ μέγιστον
 πάντων τῆς ἀγαθῶν, ὅτι ἐλεῖτε πῶς
 ἀγαπῆν ὁπίσσωσάμεθα, καὶ πάντῃ
 φόβῳ Θεοῦ σωεῖσθαι μένω· χωρὶς
 τῆς φόβου Θεοῦ ἀγάπης ἀδόκιμος. ἐπεὶ
 καὶ Ἰωσαφάτ ἐφιλιότο τῷ Αχαάβ·
 ἀλλ' ἦκουσεν εἰ ἀμάρτωρ σὺ φιλιό-
 ζεις, εἰ μισοῦμεν ἡμῶν κωδὶς σὺ βοη-
 θεῖς; μὴ οὐκ φόβου Θεοῦ πάντα ποιῶ-
 μεν, ὅσα τοῦτο καὶ τὰς προσβείας
 τῆς τε ἀρχαίου δεσποίνης ἡμῶν, φύσει
 δεσποίνης ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἀ-
 γίων ἀγγέλων, καὶ πάντων τῆς ἀγίων·
 ἀσπασίμων καὶ τὰ σεβάσματα ἀπὸν
 λείψανα, πρὸς τὸ μετέχειν ἡμᾶς τῆς
 αὐτῶν ἀγιότητος. οὕτω γὰρ κλειροδοτή-
 μεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ τῷ κωδὶ ἡμῶν· ὃ πρὸς δό-
 ξα, κράτος, λατρεία σὺ τῷ πατρὶ &
 τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ & εἰς
 τῶν αἰῶνας τῆς αἰῶνων. ἀμήν.

temperemus, ventrem erudia-
 mus, psalmodiæ ac orationi in-
 stemus, in omnibus a Deo datis
 nobis gratias agamus, iuramen-
 to ne assuetum os nostrum fa-
 ciamus, sed dominicam vocem
 audiamus dicentem: *Ego autem* *Math. 5.*
dico vobis, nolite iurare omnino.
 Gloriam conculemus, quæ de-
 orsum iacet: maximū omnium
 bonorum, misericordiam & car-
 itatem arripiamus, & hanc timo-
 re quippe Dei caritas reproba
 est. Nam & Iosaphat amicus
 erat cum Achab, sed audiuit: *Si* *2. Par. 19.*
peccatori tu amicitia iungeris, si
odio habito a Domino tu auxilia-
beris? Ergo cum timore Dei om-
 nia faciamus, expetentes etiam
 intercessionem intemeratæ do-
 minæ nostræ & natura Dei ge-
 nitricis semper virginis Mariæ,
 atque sanctorum angelorum, &
 simul omnium sanctorum: salu-
 tantes quoque colendas eorum
 reliquias, vt eorum sanctitatis
 participes simus. Sic enim per-
 fecti erimus ad omne opus bo-
 num in Christo Iesu Domino
 nostro: quem decet gloria, im-
 perium, latria cum Patre & Spi-
 ritu sancto, nunc & semper & in
 sæcula sæculorum. Amen.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΒΔΟΜΗ.

ACTIO SEPTIMA.

ΕΝ ὀνόματι τῆς κωδίου & δεσποίνης
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡ-
 μῶν βασιλείας τῆς ὠσεβείων καὶ φι-
 λοχρίτων ἡμῶν δεσποίνης Κωνσταντίνου
 καὶ Εἰρήνης τῆς δεσποίνης αὐτῆς μητρὸς·
 ἐπιτοῦ ὀνόματος τῆς αὐτῶν ὑπατασίας, πρὸ
 τελευτῶν εἰδῶν Οκτωβριῶν, ἰνδικτιῶ-
 νος ια'.

IN nomine Domini & domi-
 natoris Iesu Christi veri Dei
 nostri. Imperii piissimorum &
 amicorum Christi dominorum
 nostrorum Constantini & Ire-
 næ Deo redimitæ matris eius;
 anno octavo consulatus eorum,
 tertio Iduum Octobriarum, in-
 dictione XI.